

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 30. května 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Lenky Konopové a JUDr. Hany Hrnčířové projednal odvolání [jméno] [příjmení], [datum narození] v Praze, trvale bytem [adresa], fakticky bytem [adresa], JUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození] v Jeseníku, trvale bytem [adresa], okr. Příbram, Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození] v Plzni, trvale bytem [adresa], fakticky bytem [adresa], okr. Praha-západ, [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození] v Třebíči, trvale bytem [adresa], okr. Třebíč, JUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození] v Praze, trvale bytem [adresa], podaných proti rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4. února 2021 a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odst.1 písm. b), d), e), f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek zrušuje toliko ve výroku o vině pod bodem I. ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], dále ve výroku o trestu ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] a dále výrok o náhradě škody, učiněný dle § 229 odst. 1 tr.ř. ohledně poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození] a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

obžalovaní

1. [jméno] [příjmení],

[datum narození] v Praze, trvale bytem [adresa], fakticky bytem [adresa],

2. JUDr. [příjmení] [příjmení],

[datum narození] v Jeseníku, advokát, trvale bytem [adresa], okres Příbram,

3. Ing. [jméno] [příjmení],

[datum narození] v Plzni, podnikatel, trvale bytem [adresa], fakticky bytem [adresa], okres Praha - západ,

jsou vinni, že

II. obžalovaní [jméno] [příjmení], JUDr. [příjmení] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] s další osobou

dne 07. 4. 2014 ve večerních hodinách se obž. Ing. [příjmení] dozvěděl, že zemřel Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], aniž by zanechal závět', a proto nabídl samostatně trestně stíhanému obž. Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], (stíhaného v trestní věci vedené pod sp. zn. 10 T 1/2021, dále jen obž. Ing. [příjmení]), že zařídí podvržení Rabanovy závěti tak, aby značnou část majetku zůstavitele nezdědila jeho manželka [jméno] [příjmení], [datum narození], s čímž obž. Ing. [příjmení] okamžitě souhlasil, následujícího dne se obž. Ing. [příjmení] setkal s obž. JUDr. [příjmení] v jeho kanceláři na adrese [adresa], s kterým konzultoval, jaké má mít závět' náležitosti, aniž by bylo prokázáno, že by obž. JUDr. [příjmení] byl informován o plánovaném tr. činu ohledně podvržené závěti, obž. JUDr. [příjmení] obž. Ing. [příjmení] poradil, že k platnosti závěti postačí svědectví dvou svědků, a přislíbil zajistit vzor závěti podle nejvhodnější právní úpravy u své známé notářky, dne 12.04.2014 obž. Ing. [příjmení] zasvětil do plánu obž. [příjmení], bratra zesnulého Ing. [příjmení], který Ing. [příjmení] pomohl získat přehled majetku zůstavitele, a následně se oba obžalovaní dohodli, jaký bude konkrétní obsah závěti, tedy kdo a v jakém rozsahu bude podle závěti po Ing. [příjmení] dědit, dne 15.04.2014 na společném setkání se obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] dohodli, že obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] budou figurovat jako svědci na podvrhu Rabanovy závěti, dne 24.04.2014 zaslal obž. JUDr. [příjmení] obž. Ing. [příjmení] vzor závěti, téhož dne odpoledne obž. Ing. [příjmení] ve své kanceláři na adrese [adresa], společně s Ing. [příjmení] doplnil do připraveného znění závěti seznam majetku Ing. [příjmení], který obstarali obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [příjmení], načež obž. Ing. [příjmení] obratem zařídil u obž. [titul]. Vody, aby zkontroloval formální platnost připravené závěti, s čímž obž. [titul]. Voda souhlasil, aniž by bylo prokázáno, že by obž. [titul]. Voda byl informován o plánovaném tr. činu ohledně podvržené závěti, ještě téhož dne navrhl obž. [titul]. Voda opravit předložené znění závěti, které mu z pokynu obž. Ing. Veselého přivezl z Prahy do Okříšek u Třebíče obž. Ing. [příjmení], který dne 27.4.2014 zaslal obž. Ing. [příjmení] obž. Ing. [příjmení] v elektronické podobě konečnou verzi znění závěti poté, co výši dědických podílů finálně upravil obž. [příjmení], následujícího dne převzal obž. Ing. [příjmení] od obž. Ing. [příjmení] listiny obsahující pravý podpis Ing. [příjmení] a za částku ve výši 40.000 Kč zajistil vyhotovení podvrhu podpisu Ing. [příjmení] na připraveném znění závěti a poté podvrh závěti podepsal jako první svědek, následně podvrh závěti podepsal jako druhý svědek také obž. Ing. [příjmení] a dne 29.04.2014 společně předložili opis podvrhu závěti na jednání pozůstalých příbuzných, kterého se zúčastnila i [jméno] [příjmení], přičemž předloženou písemnost vydávali za kopii pravé závěti Ing. [příjmení] nalezenou v trezoru obž. Ing. Veselého. Dne 19.05.2014 předložil obž. Ing. [příjmení] podvrh závěti Ing. [příjmení] v kanceláři notáře JUDr. [jméno] [příjmení] na adrese [adresa], jenž byl pověřen výkonem soudního komisaře v rámci řízení o pozůstalosti vedeném Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn. 32 D 219/2014, předložený podvrh závěti vydával za závět' pravou, kterou si Ing. [příjmení] uložil v jeho trezoru a podle jejíhož znění měla dědit poškozená [jméno] [příjmení] pouze 2,5% z majetku manžela, kdy čistá hodnota pozůstalosti byla stanovena ve výši 129 688 948, 23 Kč, kdy tak hodnota jejího podílu z podvrhu závěti měla být pouze ve výši 3 242 223, 70 Kč, namísto jejího podílu dědice ze zákona ve výši 43 229 649, 41 Kč, a dalšími dědici ze závěti měli být, na rozdíl od zákonné posloupnosti, také obž. [příjmení], který měl zdědit 7,5% z veškerého majetku zesnulého, a dále jeho sestra, [jméno] [příjmení], [datum narození], která měla zdědit 30% z

obchodního podílu Ing. [jméno] [příjmení] ve společnosti Pa, s.r.o., se sídlem [adresa], téhož dne se obž. Ing. [příjmení] dohodl s obž. JUDr. [příjmení], že jmenovaný advokát bude v tomto řízení o pozůstalosti zastupovat syny zemřelého Ing. [příjmení], a to [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], a poté, co byla dne 29.10.2014 pravost závěti formálně zpochybněna právním zástupcem poškozené [jméno] [příjmení] v rámci projednání dědictví u notáře JUDr. [příjmení], dne 17.12.2014 z pokynu obž. Ing. Veselého obž. JUDr. [příjmení] jako právní zástupce všech dědiců ze závěti, tedy [jméno] [příjmení] mladšího, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a obž. [příjmení], podal u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu na určení pravosti závěti zpochybněné poškozenou [jméno] [příjmení], dne 8.4.2015 obž. JUDr. [příjmení] z pokynu obž. Ing. Veselého s vědomím existence padělané závěti připravil návrh smlouvy o smlouvě budoucí o darování spoluvlastnického podílu na nemovitostech a podílů v obchodní korporaci mezi budoucím převodcem, jímž byl obž. [příjmení], a budoucími nabyvateli, jimiž byli obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], jejímž obsahem byl závazek obž. [příjmení] převést na oba nabyvatele část obchodního podílu ve společnosti Pa, s.r.o., s odkládací podmínkou, že obž. [příjmení] tento majetek získá na základě rozhodnutí soudu v dědickém řízení, a to pod smluvní pokutou ve výši 500 000 Kč pro každého z budoucích nabyvatelů, přičemž obž. JUDr. [příjmení] tak činil s úmyslem poskytnout obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] nástroj určité záruky vůči obž. [příjmení], že obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] získají z pozůstalosti po Ing. [příjmení] majetkový prospěch, před tím, než jmenovaní v rámci soudního projednání svými svědeckými výpověďmi potvrdí údajnou pravost podvrhu závěti, přičemž finální podobu jejich finančního prospěchu dohodli obžalovaní [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a [příjmení] dne 15.04.2015 v kanceláři obž. Ing. Veselého na Praze 10, Práčská 1881/14, přičemž všichni obžalovaní postupovali promyšleně, koordinovaně a dlouhodobě vedeni společným úmyslem uvést poškozenou [jméno] [příjmení] v omyl ohledně pravosti závěti Ing. [jméno] [příjmení] a tím způsobit na jejím majetku škodu ve výši nejméně 35 614 839 Kč a současně byli vedeni úmyslem neoprávněně se na úkor poškozené [jméno] [příjmení] obohatit, přičemž obž. [příjmení], jenž se měl na základě podvrhu závěti stát závětním dědicem, ústně přislíbil obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], že každému z nich bude doživotně vyplácet částku ve výši 500 000 Kč ročně, a přestože o to zejména obžalovaní [příjmení] [příjmení], JUDr. [příjmení], Ing. [příjmení] a [příjmení] aktivně usilovali prostřednictvím vedeného soudního řízení, k vypořádání dědictví podle podvrhu závěti a ke způsobení škody nedošlo,

tedy:

obžalovaní [příjmení], JUDr. [příjmení], Ing. [příjmení] s další osobou se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu a jehož se dopustili v úmyslu zločin spáchat tím, že sebe i jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl, spáchají takový čin jako členové organizované skupiny a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání zločinu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaní [jméno] [příjmení], JUDr. [příjmení] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení],

pod bodem I.) pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za shora uvedený zločin a dále za sbíhající se zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a sbíhající se přečin poškození věřitele podle § 222 odst.

2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem nedokonaný dle § 21 odst. 1 k § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, pod bodem IV. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021, tímto rozsudkem nedotčené, podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 1.000.000 Kč (slovy jeden milion korun českých), vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 5.000 Kč.

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení],

za shora uvedený zločin a dále za sbíhající se pokus zločinu podvodu podle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 209 odst.1,4 písm. a) tr. zákoníku, účinného od 1.10.2020 pod bodem II. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 a sbíhající se pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 209 odst. 1,3,4 písm. a) tr. zákoníku, účinného od 1.10.2020 pod bodem V. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 a dále za sbíhající se pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku pod bodem VIII. v napadeném rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021 tímto rozsudkem nedotčené, podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3,5 (tři a půl) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 200.000 Kč (slovy dvě stě tisíc korun českých), vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000 Kč.

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení],

za shora uvedený zločin a dále za sbíhající se pokus zločinu podvodu podle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 209 odst.1,4 písm. a) tr. zákoníku, účinného od 1.10.2020 pod bodem II. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021, za sbíhající se přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst.1 tr. zákoníku ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku pod bodem III. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021, za sbíhající se zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a sbíhající se přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem nedokonaný dle § 21 odst. 1 k § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku pod bodem IV. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 a sbíhající se pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 209 odst. 1,3,4 písm. a) tr. zákoníku, účinného od 1.10.2020 pod bodem V. z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021, za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku pod bodem VII. z napadeného rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021, za sbíhající se pokus zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku ve formě organizátorství

podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a sbíhající se pokus přečinu poškozování věřitele podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pod bodem VIII. z napadeného rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021 a za sbíhající se přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku pod bodem IX. z napadeného rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021, tímto rozsudkem nedotčené, podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 5.000.000 Kč (slovy pět milionů korun českých), vyměřenému jako 500 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 10.000 Kč.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se mu dále ukládá trest propadnutí věci a to:

- III. samonabíjecí pistole značky ČZ 75, ráže 9 mm [příjmení], výrobní číslo: J4187, včetně zásobníku a munice,
- IV. lovecká puška - broková dvojka značky IJ, ráže 12-12/70, výrobní číslo: B11734,
- V. vojenská opakovací puška značky Mannlicher, ráže 8x56R, výrobní číslo: C7828,
- VI. kulový dvojáček, ráže 22LR/9 mm Flobert, výrobní č. 824,
- VII. speciální vojenský imitační prostředek, výbušku V-5b včetně iniciátoru - třetího zapalovače TZ-M3.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená [jméno] [příjmení], bytem [adresa], BC, V7L 2Z2, Kanada, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody vůči obžalovaným [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] na řízení ve věcech občanskoprávních.

VIII.

Podle § 226 písm. c) tr.ř. se obžalovaní

IX. [titul] Václav Voda,

[datum narození] v Třebíči, trvale bytem [adresa], okr. Třebíč,

X. JUDr. [jméno] [příjmení],

[datum narození] v Praze, trvale bytem [adresa],

zprošťují obžaloby

Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZV 68/2017 ze dne 14.12.2018 pro skutek, že:

společně s obviněnými [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení],

dne 07.04.2014 ve večerních hodinách se obviněný [příjmení] [příjmení] dozvěděl, že zemřel Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], aniž by zanechal závět', a proto nabídl obviněnému [příjmení] [příjmení], že zařídí podvržení Rabanovy závěti tak, aby značnou část majetku zůstavitele nezdedila jeho manželka [jméno] [příjmení], [datum narození], s čímž obviněný [příjmení] [příjmení] okamžitě souhlasil, následujícího dne se obviněný [příjmení] [příjmení] setkal s obviněným [příjmení] [příjmení] v jeho kanceláři na adrese [adresa], kterého informoval o svém záměru podvrhnout závět' již zemřelého konkrétního zůstavitele a za pomoc při koncipování znění závěti přislíbil JUDr. [příjmení] finanční odměnu, ten souhlasil

a obviněnému [příjmení] [příjmení] poradil, že k platnosti závěti postačí svědectví dvou svědků, a přislíbil zajistit znění závěti podle nejvhodnější právní úpravy u své známé notářky, dne 12.04.2014 obviněný [příjmení] [příjmení] zasvětil do plánu obviněného [příjmení], bratra zesnulého Ing. [příjmení], který Ing. [příjmení] pomohl získat přehled majetku zůstavitele, a následně se oba obvinění dohodli, jaký bude konkrétní obsah závěti, tedy kdo a v jakém rozsahu bude podle závěti po Ing. [příjmení] dědit, dne 15.04.2014 na společném setkání se obvinění [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení] dohodli, že Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] budou figurovat jako svědci na podvrhu Rabanovy závěti, dne 24.04.2014 zaslal obviněný [příjmení] [příjmení] obviněnému [příjmení] [příjmení] připravený koncept závěti s doporučením, aby byla datována až lednem 2014, tedy až po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, téhož dne odpoledne Ing. [příjmení] ve své kanceláři na adrese [adresa], společně s Ing. [příjmení] doplnil do připraveného znění závěti dodaného JUDr. [příjmení] seznam majetku Ing. [příjmení], který obstarali obvinění [příjmení] [příjmení] a [příjmení], načež obviněný [příjmení] [příjmení] obratem zařídil u obviněného [titul]. Vody, aby zkontroloval formální platnost připravené závěti, s čímž [titul]. Voda souhlasil a ještě téhož dne navrhl opravit předložené znění závěti, které mu z pokynu obviněného [příjmení] [jméno] přivezl z Prahy do Okříšek u Třebíče obviněný [příjmení] [příjmení], jenž jej do celé záležitosti zasvětil, dne 27.04.2014 zaslal obviněný [příjmení] [příjmení] obviněnému [příjmení] [příjmení] v elektronické podobě konečnou verzi znění závěti poté, co výši dědických podílů finálně upravil obviněný [příjmení], následujícího dne převzal Ing. [příjmení] od Ing. [příjmení] listiny obsahující pravý podpis Ing. [příjmení] a za částku ve výši 40.000 Kč zajistil vyhotovení podvrhu podpisu Ing. [příjmení] na připraveném znění závěti a poté podvrh závěti podepsal jako první svědek, následně podvrh závěti podepsal jako druhý svědek také obviněný [příjmení] [příjmení] a dne 29.04.2014 společně předložili opis podvrhu závěti na jednání pozůstalých příbuzných, kterého se zúčastnila i [jméno] [příjmení], přičemž předloženou písemnost vydávali za kopii pravé závěti Ing. [příjmení] nalezenou v trezoru Ing. Veselého, dne předložil obviněný [příjmení] [příjmení] podvrh závěti Ing. [příjmení] v kanceláři notáře JUDr. [jméno] [příjmení] na adrese [adresa], jenž byl pověřen výkonem soudního komisaře v rámci řízení o pozůstalosti vedeném Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn.: 32 D 219/2014, předložený podvrh závěti vydával za závěť pravou, kterou si Ing. [příjmení] uložil v jeho trezoru a podle jejíhož znění měla dědit poškozená [jméno] [příjmení] pouze 2,5% z majetku manžela namísto svého zákonného podílu dědice ze zákona, a dalšími dědici ze závěti měli být, na rozdíl od zákonné posloupnosti, také obviněný [příjmení], který měl zdědit 7,5% z veškerého majetku zesnulého, a dále jeho sestra, [jméno] [příjmení], [datum narození], která měla zdědit 30% z obchodního podílu Ing. [jméno] [příjmení] ve společnosti Pa, s.r.o., se sídlem [adresa], téhož dne se obviněný [příjmení] [příjmení] dohodl s obviněným [příjmení] [příjmení], že jmenovaný advokát bude v tomto řízení o pozůstalosti zastupovat syny zemřelého Ing. [příjmení], a to [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], a poté, co byla dne 29.10.2014 pravost závěti formálně zpochybněna právním zástupcem poškozené [jméno] [příjmení] v rámci projednání dědictví u notáře JUDr. [příjmení], dne 17.12.2014 z pokynu obviněného [příjmení] [jméno] obviněný [příjmení] [příjmení] jako právní zástupce všech dědiců ze závěti, tedy [jméno] [příjmení] mladšího, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a obviněného [příjmení], podal u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu na určení pravosti závěti zpochybněné poškozenou [jméno] [příjmení], dne 08.04.2015 JUDr. [příjmení] z pokynu obviněného [příjmení] [jméno] s vědomím existence padělané závěti připravil návrh smlouvy o smlouvě budoucí o darování spoluvlastnického podílu na nemovitostech a podílů v obchodní korporaci mezi budoucím převodcem, jímž byl obviněný [příjmení], a budoucími nabyvateli, jimiž byli obvinění [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], jejímž obsahem byl závazek obviněného [příjmení] převést na oba nabyvatele část obchodního podílu ve společnosti Pa, s.r.o., s odkládací podmínkou, že obviněný [příjmení] tento majetek získá na

základě rozhodnutí soudu v dědickém řízení, a to pod smluvní pokutou ve výši 500.000 Kč pro každého z budoucích nabyvatelů, přičemž obviněný [příjmení] [příjmení] tak činil s úmyslem poskytnout obviněným [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] nástroj určité záruky vůči obviněnému [příjmení], že Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] získají z pozůstalosti po Ing. [příjmení] majetkový prospěch, před tím, než jmenovaní v rámci soudního projednání svými svědeckými výpověďmi potvrdí údajnou pravost podvrhu závěti, přičemž finální podobu jejich finančního prospěchu dohodli obvinění [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a [příjmení] dne v kanceláři Ing. Veselého na Praze 10, Práčská 1881/14, přičemž všichni obvinění postupovali promyšleně, koordinovaně a dlouhodobě vedeni společným zlovolným úmyslem uvést poškozenou [jméno] [příjmení] v omyl ohledně pravosti závěti Ing. [jméno] [příjmení] a tím způsobit na jejím majetku škodu ve výši 35.614.839 Kč, a současně byli vedeni úmyslem neoprávněně se na úkor poškozené [jméno] [příjmení] obohatit, přičemž obviněný [příjmení], jenž se měl na základě podvrhu závěti stát závětním dědicem, ústně přislíbil obviněným [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], že každému z nich bude doživotně vyplácet částku ve výši 500.000 Kč ročně, a přestože o to zejména obvinění [příjmení] [příjmení], JUDr. [příjmení], Ing. [příjmení] a [příjmení] aktivně usilovali prostřednictvím vedeného soudního řízení, k vypořádání dědictví podle podvrhu závěti a ke způsobení škody nedošlo,

čímž měli spáchat pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní [titul] Václav Voda a JUDr. [jméno] [příjmení]

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená [jméno] [příjmení], bytem [adresa], BC, V7L 2Z2, Kanada, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody vůči obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] na řízení ve věcech občanskoprávních.

XI.

Podle § 256 tr.ř. se odvolání státního zástupce podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] jako nedůvodné zamítá.

XII.

V ostatních částech zůstává napadený rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 nedotčen.

Odůvodnění:

1. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, (dále jen odvolací soud) se trestní věci shora uvedených obžalovaných zabývá podruhé, a to vzhledem k usnesení Nejvyššího soudu ČR, (dále jen NS), sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023, kdy NS v neveřejném zasedání rozhodl o dovolání celkem 13 obžalovaných a to [jméno] [příjmení], [datum narození], Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], JUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], JUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození], Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození] a JUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození] NS pak konkrétně rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. částečně zrušil rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 11. 2021, sp. zn. 4 To 52/2021, a to ve výroku o vině pod bodem I., jímž byli obžalovaní [jméno] [příjmení], JUDr. [příjmení] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. Václav Voda a JUDr. [jméno] [příjmení] uznáni vinnými pokusem zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dále ve

výrocích o trestech uložených těmto obžalovaným i ve výroku, jímž byla poškozená [jméno] [příjmení] podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve zbývajícím rozsahu zůstal rozsudek Vrchního soudu v Praze nezměněn. Zároveň NS podle § 265k odst. 2 tr. zrušil také další rozhodnutí obsahově navazující na zrušené části rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. NS pak podle § 265l odst. 1 tr.ř. Vrchnímu soudu v Praze přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. NS dále podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. dovolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] odmítl.

2. Vzhledem k obsahu rozhodnutí NS sp.zn. 5 Tdo 702/2022 se odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení zabýval v intencích rozhodnutí NS pouze odvoláními obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], směřujícími do výroku o vině toliko pod bodem I. z rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021, včetně odvolání těchto obžalovaných do výroku o uloženém trestu a dále se zabýval i odvoláním státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze, opět v intencích rozhodnutí NS, neboť ostatní výroky o vině pod body II.,III.,IV. a V. a na ně navazující výroky o náhradě škody z rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 zůstaly vzhledem k rozhodnutí NS nedotčeny. Nedotčené rovněž zůstaly výroky o vině pod body VII., VIII. a IX. v napadeném rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021. V případě obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] zůstaly rovněž nedotčeny vedle výroků o vině, které se jich týkají i výroky o trestech. Nedotčené, s výjimkou pošk. [jméno] [příjmení] zůstaly i výroky o náhradě škody. Obžalovaní a intervenující státní zástupkyně pak v opakovaném odvolacím řízení souhlasili se čtením protokolů o veřejných zasedání u odvolacího soudu ze dne 1.11, 2.11 a 4.11.2021, kdy tak nebylo nutné v opakovaném odvolacím řízení znovu provádět důkazy provedené v původním odvolacím řízení, kdy tak v opakovaném odvolacím řízení provedl odvolací soud jednak důkazy zcela nové a jednak zopakoval v menší míře důkazy již provedené v původním odvolacím řízení.

3. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021 bylo mimo jiné rozhodnuto o vině tak, že obžalovaní [jméno] [příjmení], JUDr. [příjmení] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul] Václav Voda a JUDr. [jméno] [příjmení] byli shledáni vinnými pod bodem I. pokusem zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měli dopustit tím, že:

se samostatně trestně stíhaným Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození] (stíhaný v trestní věci vedené pod sp. zn. 10 T 1/2021), dne 07. 4. 2014 ve večerních hodinách se obž. Ing. [příjmení] dozvěděl, že zemřel Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], aniž by zanechal závět, a proto nabídl samostatně trestně stíhanému obž. Ing. M. [příjmení] (dále jen obž. Ing. M. [příjmení]), že zařídí podvržení Rabanovy závěti tak, aby značnou část majetku zůstavitele nezdědila jeho manželka [jméno] [příjmení], [datum narození], s čímž obž. Ing. [příjmení] okamžitě souhlasil, následujícího dne se obž. Ing. [příjmení] setkal s obž. JUDr. [příjmení] v jeho kanceláři na adrese [adresa], kterého informoval o svém záměru podvrhnout závět již zemřelého konkrétního zůstavitele a za pomoc při koncipování znění závěti přislíbil JUDr. [příjmení] finanční odměnu, ten souhlasil a obž. Ing. [příjmení] poradil, že k platnosti závěti postačí svědectví dvou svědků, a přislíbil zajistit znění závěti podle nejvhodnější právní úpravy u své známé notářky, dne 12.04.2014 obž. Ing. M. [příjmení] zasvětil do plánu obž. [příjmení], bratra zesnulého Ing. [příjmení], který Ing. [příjmení] pomohl získat přehled majetku zůstavitele, a následně se oba obvinění dohodli, jaký bude konkrétní obsah závěti, tedy kdo a v jakém rozsahu bude podle závěti po Ing. [příjmení] dědit, dne 15.04.2014 na společném setkání se obžalovaní [příjmení] [příjmení], Ing. M. [příjmení] a JUDr.

[příjmení] dohodli, že Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] budou figurovat jako svědci na podvrhu Rabanovy závěti, dne 24.04.2014 zaslal obž. JUDr. [příjmení] obž. Ing. [příjmení] připravený koncept závěti s doporučením, aby byla datována až lednem 2014, tedy až po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, téhož dne odpoledne Ing. [příjmení] ve své kanceláři na adrese [adresa], společně s Ing. [příjmení] doplnil do připraveného znění závěti dodaného JUDr. [příjmení] seznam majetku Ing. [příjmení], který obstarali obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [příjmení], načež obž. Ing. [příjmení] obratem zařídil u obž. [titul]. Vody, aby zkontroloval formální platnost připravené závěti, s čímž [titul]. Voda souhlasil, a ještě téhož dne navrhl opravit předložené znění závěti, které mu z pokynu obž. Ing. Veselého přivezl z Prahy do Okříšek u Třebíče obž. Ing. [příjmení], jenž jej do celé záležitosti zaslal, dne 27.04.2014 zaslal obž. Ing. M. [příjmení] obž. Ing. [příjmení] v elektronické podobě konečnou verzi znění závěti poté, co výši dědických podílů finálně upravil obž. [příjmení], následujícího dne převzal Ing. [příjmení] od Ing. [příjmení] listiny obsahující pravý podpis Ing. [příjmení] a za částku ve výši 40.000 Kč zajistil vyhotovení podvrhu podpisu Ing. [příjmení] na připraveném znění závěti a poté podvrh závěti podepsal jako první svědek, následně podvrh závěti podepsal jako druhý svědek také obž. Ing. M. [příjmení] a dne 29.04.2014 společně předložili opis podvrhu závěti na jednání pozůstalých příbuzných, kterého se zúčastnila i [jméno] [příjmení], přičemž předloženou písemnost vydávali za kopii pravé závěti Ing. [příjmení] nalezenou v trezoru Ing. Veselého, dne 19.05.2014 předložil obž. Ing. [příjmení] podvrh závěti Ing. [příjmení] v kanceláři notáře JUDr. [jméno] [příjmení] na adrese [adresa], jenž byl pověřen výkonem soudního komisaře v rámci řízení o pozůstalosti vedeném Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn.: 32 D 219/2014, předložený podvrh závěti vydával za závěť pravou, kterou si Ing. [příjmení] uložil v jeho trezoru a podle jejíhož znění měla dědit poškozená [jméno] [příjmení] pouze 2,5% z majetku manžela namísto svého zákonného podílu dědice ze zákona, a dalšími dědici ze závěti měli být, na rozdíl od zákonné posloupnosti, také obž. [příjmení], který měl zdědit 7,5% z veškerého majetku zesnulého, a dále jeho sestra, [jméno] [příjmení], [datum narození], která měla zdědit 30% z obchodního podílu Ing. [jméno] [příjmení] ve společnosti Pa, s.r.o., se sídlem [adresa], téhož dne se obž. Ing. [příjmení] dohodl s obž. JUDr. [příjmení], že jmenovaný advokát bude v tomto řízení o pozůstalosti zastupovat syny zemřelého Ing. [příjmení], a to [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], a poté, co byla dne 29.10.2014 pravost závěti formálně zpochybněna právním zástupcem poškozené [jméno] [příjmení] v rámci projednání dědictví u notáře JUDr. [příjmení], dne 17.12.2014 z pokynu obž. Ing. Veselého obž. JUDr. [příjmení] jako právní zástupce všech dědiců ze závěti, tedy [jméno] [příjmení] mladšího, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a obž. [příjmení], podal u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu na určení pravosti závěti zpochybněné poškozenou [jméno] [příjmení], dne 08.04.2015 JUDr. [příjmení] z pokynu obž. Ing. Veselého s vědomím existence padělané závěti připravil návrh smlouvy o smlouvě budoucí o darování spoluvlastnického podílu na nemovitostech a podílů v obchodní korporaci mezi budoucím převodcem, jímž byl obž. [příjmení], a budoucími nabyvateli, jimiž byli obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. M. [příjmení], jejímž obsahem byl závazek obž. [příjmení] převést na oba nabyvatele část obchodního podílu ve společnosti Pa, s.r.o., s odkládací podmínkou, že obž. [příjmení] tento majetek získá na základě rozhodnutí soudu v dědickém řízení, a to pod smluvní pokutou ve výši 500.000 Kč pro každého z budoucích nabyvatelů, přičemž obž. JUDr. [příjmení] tak činil s úmyslem poskytnout obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. M. [příjmení] nástroj určité záruky vůči obž. [příjmení], že Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] získají z pozůstalosti po Ing. [příjmení] majetkový prospěch, před tím, než jmenovaní v rámci soudního projednání svými svědeckými výpověďmi potvrdí údajnou pravost podvrhu závěti, přičemž finální podobu jejich finančního prospěchu dohodli obžalovaní [příjmení] [příjmení], Ing. M. [příjmení] a [příjmení] dne 15.04.2015 v kanceláři Ing. Veselého na Praze 10, Práčská 1881/14, přičemž všichni obžalovaní postupovali promyšleně, koordinovaně a dlouhodobě vedeni společným zlovolným úmyslem uvést poškozenou [jméno] [příjmení] v omyl ohledně pravosti závěti Ing. [jméno] [příjmení] a tím způsobit na jejím majetku škodu ve výši 35.614.839 Kč, a současně byli vedeni úmyslem neoprávněně se na úkor poškozené [jméno] [příjmení] obohatit, přičemž obž. [příjmení],

jenž se měl na základě podvrhu závěti stát závětním dědicem, ústně přislíbil obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. M. [příjmení], že každému z nich bude doživotně vyplácet částku ve výši 500.000 Kč ročně, a přestože o to zejména obžalovaní [příjmení] [příjmení], JUDr. [příjmení], Ing. M. [příjmení] a [příjmení] aktivně usilovali prostřednictvím vedeného soudního řízení, k vypořádání dědictví podle podvrhu závěti a ke způsobení škody nedošlo.

4. Pokud jde o tresty nalézací soud uložil obž. [jméno] [příjmení] uložil trest podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let nepodmíněně, kdy podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Také mu byl uložen vedlejší trest podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku a to peněžitý trest ve výměře 1.000.000 Kč, vyměřený jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 5.000 Kč. Obž. JUDr. [jméno] [příjmení] uložil nalézací soud trest dle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let nepodmíněně, kdy podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Rovněž mu byl uložen vedlejší peněžitý trest podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku ve výměře 200.000 Kč, vyměřený jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000 Kč. Obž. Ing. [jméno] [příjmení] byl podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let nepodmíněně, kdy pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Dále mu nalézací soud uložil dva tresty vedlejší a to jednak podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výměře 5.000.000 Kč, vyměřený jako 500 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 10.000 Kč, rovněž mu byl uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci a to konkrétně samonabíjecí pistole značky ČZ 75, ráže 9 mm [příjmení], výrobní číslo: J4187, včetně zásobníku a munice, lovecké pušky - broková dvojka značky IJ, ráže 12-12/70, výrobní číslo: B11734, vojenské opakovací pušky značky Mannlicher, ráže 8x56R, výrobní číslo: C7828, kulového dvojáčku, ráže 22LR/9 mm Flobert, výrobní č. 824 a speciálního vojenského imitačního prostředku - výbuška V-5b včetně iniciátoru - třetího zapalovače TZ-M3. Obžalovanému [titul]. [jméno] [příjmení] byl pak nalézacím soudem uložen trest podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a to trest odnětí svobody v trvání 3 let, kdy mu byl výkon tohoto trestu podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Rovněž mu byly uloženy dva tresty vedlejší a to jednak podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výměře 400.000 Kč, vyměřený jako 400 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000 Kč jednak podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce notáře na dobu trvání 5 let. Konečně obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] byl uložen trest podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a to trest odnětí svobody v trvání 3 let, kdy podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Rovněž i jemu byly uloženy dva tresty vedlejší, jednak podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výměře 200.000 Kč, vyměřený jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000 Kč a jednak podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu povolání advokáta na dobu trvání 5 let.

Obsah podaných odvolání

5. Pokud jde o odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení přezkoumal odvolání státního zástupce toliko v části, o které rozhodl NS, že je třeba v opakovaném odvolacím řízení projednat, přičemž jde o odvolání státního zástupce podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], směřující do výroku o trestu. Státní zástupce v původním písemném odůvodnění odvolání napadal výrok o trestu uloženého obž. [jméno] [příjmení], kdy tento obžalovaný se sice částečně ke své trestné činnosti

doznal. Nálezací soud v jeho případě aplikoval ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku, přistoupil k mimořádnému snížení odnětí trestu, kdy sice jednání pod bodem I. zůstalo ve stádiu pokusu, ale obžalovaní usilovali o jeho dokonání, měla být způsobena poškozené [jméno] [příjmení] škoda v případě dokonání přesahující částku 35.000.000 Kč a státní zástupce se u něho původně domáhal uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 5 let, kdy s uloženým peněžitým trestem souhlasí. U obž. JUDr. [jméno] [příjmení] v původním odůvodnění odvolání nepovažoval uložený nepodmíněný trest odnětí svobody za přiměřený, kdy sice jím páchané skutky zůstaly ve stádiu pokusu, ale obžalovaný usiloval o jejich dokonání, úzce spolupracoval s obž. Ing. [příjmení]. Typová a závažnost skutku spáchaných obž. JUDr. [příjmení] dle přesvědčení státního zástupce vylučuje postup dle § 58 odst. 6 tr. zákoníku, přestože čtyři skutky kladené mu za vinu zůstaly ve stádiu pokusu. Domáhal se dle původního odůvodnění uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou, kdy s vedlejším peněžitým trestem souhlasí. V případě obž. Ing. [jméno] [příjmení] poukázal v písemném odůvodnění dovolání na větší počet závažných trestných činů, jichž se dopustil dle napadeného rozsudku, kdy obžalovaný neprojevuje sebereflexi, řídil postup ostatních obžalovaných, ze záznamu telekomunikačního provozu vyplynulo mnoho negativních povahových vlastností obžalovaného, kvůli kterým je prakticky nemožné dosáhnout jeho nápravy a domáhá se uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 10 let, kdy souhlasí s uloženým vedlejším trestem peněžitým. Pokud jde o obž. [titul]. [jméno] [příjmení], odvolání státního zástupce v původním odůvodnění bylo podáno v neprospěch obž. [titul]. [jméno] [příjmení] kdy mu byl nálezacím soudem podmíněný trest odnětí svobody. Nálezací soud aplikoval rovněž v jeho případě ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku, když však povaha jeho trestné činnosti takovýto mírný trest vylučuje, a i v jeho případě se domáhal dle původního odůvodnění jeho odvolání uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, kdy s vedlejším peněžitým trestem rovněž souhlasí. Konečně pokud jde o obž. JUDr. [jméno] [příjmení], v původním písemném odůvodnění odvolání vytýkal nálezacímu soudu, že mu uložil rovněž podmíněný trest odnětí svobody, rovněž v jeho případě přistoupil k mimořádnému snížení trestu dle § 58 odst. 6 tr. zákoníku, k čemuž dle přesvědčení státního zástupce zde nejsou žádné důvody. Domáhá se, aby i v jeho případě mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let. I s vedlejšími tresty uloženými tomuto obžalovanému rovněž státní zástupce souhlasil. Ve vztahu k ostatním obžalovaným státní zástupce rozsudek nenapadal, stejně jako nenapadal výrok o náhradě škody. Na tomto svém odvolání setrvala i intervenující státní zástupkyně při svém přednesu odvolání ve veřejném zasedání u odvolacího soudu dne 1.11.2021. V opakovaném odvolacím řízení pak v návaznosti na právní názor vyslovený dovolacím soudem v jeho usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023 pozměnila obsah odvolání v tom smyslu, že pokud jde o obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] odmítla vzít odvolání v jejich neprospěch zpět, ale ohledně obsahu jej změnila, kdy odvolání podané původně v jejich neprospěch, respektující právní názor NS, na odvolání v jejich prospěch, kdy v intencích rozhodnutí dovolacího soudu navrhla zproštění u obou těchto obžalovaných. V případě obžalovaných [příjmení] [jméno] a [příjmení] pak upravila návrh uvedený v odvolání v tom smyslu, aby u těchto dvou obžalovaných jim byly alespoň potvrzeny původní tresty uložené soudem nálezacím a pokud jde o obž. JUDr. [příjmení] zpřísnit trest odnětí svobody, byť v intencích rozhodnutí dovolacího soudu.

6. Obžalovaný [jméno] [příjmení] si podal odvolání do všech výroků, které se ho dotýkají. V písemném odůvodnění odvolání a v původním odvolacím řízení před odvolacím soudem vytýkal soudu I. stupně podstatné vady řízení, vady rozsudku, a to nejasnosti a neúplnost skutkových zjištění, porušení ustanovení trestního zákona přezkoumané části rozsudku a nepřiměřenost uloženého trestu. Ačkoliv rozsudek nálezacího soudu se zdá být obsáhle odůvodněn, i tak se nálezací soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí i s argumentací obžalovaného. K hodnocení důkazů nálezací soud však přistupoval libovolně, obžalovaný poukazoval na značnou účelovost argumentace nálezacího soudu, kdy hodnotil důkazy podporující obžalobu bez náležitého rozboru věrohodnosti. Dále napadený rozsudek považoval za

nepřehledný, zůstávají zde důvodná pochybnosti, ty nelze popřít, rozhodnutí o vině stojí na pouhé pravděpodobnosti či uvěření. Rovněž namítal nepřiměřeně přísný trest, zejména nepodmíněný trest odnětí svobody v kombinaci s peněžitým trestem, který považoval za nepřiměřeně přísný a v podstatě likvidační. V dalším svém dodatku odvolání datovaném dne 15.10.2021 obžalovaný namítl nezákonnost záznamu telekomunikačního provozu a sledování osob, je přesvědčen, že nebyl dán žádný důvod pro nařízení telefonních odposlechů na [jméno] [příjmení] a posléze ani na spoluobžalovaného Ing. [jméno] [příjmení] a jejich použití považoval za nezákonné, poukázal v tomto směru i na podání spoluobžalovaného JUDr. [příjmení] prostřednictvím jeho obhájkyne. Obžalovaný rovněž namítal i údajnou manipulaci s DVD obsahující nahrávky telefonních hovorů, rovněž poukázal, že videokonference ohledně výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] je nezákonná, neboť z ní nebyl pořízen obrazový záznam, kdy poukazuje na komentář § 52a tr.ř. Rovněž namítal vady rozsudku, který považuje za nesrozumitelný, soud I. stupně se zcela vyhnul povinnosti vypořádat se s argumentací obhajoby, pokud jde o bod I. napadeného rozsudku, vůbec nevyplyvá, že by mělo být patrné povědomí a začlenění do organizované skupiny, vypracovaná tzv. nepravá závěť není právně závazná, nemohla způsobit následek, obžalovaný nevěděl řadu okolností, které předcházely toto jednání a které následovalo, zopakoval rodinnou situaci ohledně svého bratra zemřelého Ing. [jméno] [příjmení] a jeho vztah s manželkou, kdy za stěžejní pro posouzení tohoto jednání považuje skutečnost, zda existovala jiná zesnulým [jméno] [příjmení] sepsaná a podepsaná závěť. Poukázal i na civilní řízení Obvodního soudu pro Prahu 2, kdy byla podána žaloba na určení existence ručně psané závěti Ing. [jméno] [příjmení], která měla být sepsána v měsíci březnu 2014. Obžalovaný byl přesvědčen, že nabídka spoluobžalovaného Ing. [příjmení] se týkala právě oné ručně psané závěti, obžalovaný rovněž popírá, že by upravoval verzi dědických podílů, zopakoval svoji obhajobu, že matka obž. [příjmení] nabádala [jméno] [příjmení] k dohodě, skutečnost, že zemř. [jméno] [příjmení] nechtěl v závěti odkázat své manželce [jméno] [příjmení] žádný majetek, což bylo prokázáno i v civilním řízení, což potvrdili svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ml. Poukázal na skutečnost, že trestní stíhání v době prvního odvolacího řízení trvalo již 5 let a od skutku uplynula doba 7 let a obžalovaný se staral o vážně nemocnou manželku. Domáhal se proto mj. i zamítnutí odvolání státního zástupce. V dalším svém dodatku, tentokrát datovaném dne 25.10.2021 pak předložil ke svému odvolání lékařské zprávy týkající se manželky obžalovaného [jméno] [příjmení] ze Všeobecné fakultní nemocnice v Praze Tyto zprávy měly prokazovat, že manželka obžalovaného je zcela odkázána na pomoc obžalovaného, jinak by se zdravotní stav jeho manželky zhoršil, (pozn. manželka obžalovaného zemřela před zahájením prvního veřejného zasedání u odvolacího soudu v roce 2021). V opakovaném odvolacím řízení v reakci na rozhodnutí dovolacího soudu sp.zn. 5 Tdo 702/2022 pozměnila obhájkyne obž. [příjmení] obsah odvolání v tom směru, že se nyní obž. [příjmení] domáhá pouze zmírnění původně uloženého vedlejšího peněžitého trestu, kdy již nyní nenapadá ani výrok o vině pod bodem I., ani výrok o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy z výkonu tohoto trestu byl již obžalovaný podmíněně propuštěn.

7. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] v rámci odůvodnění svého odvolání v původním odvolacím řízení rovněž brojil proti všem výrokům o vině, jakož i o trestu, které se ho dotýkají. Vytýkal soudu I. stupně nesprávné zjištění skutkového stavu věci, neprovedení důkazů navrhovaných obžalovaným, navíc část i skutečně provedených důkazů nebyla soudem v rámci odůvodnění svého rozsudku zmíněna a odůvodněna, kdy poukázal na vady přípravného řízení, dlouhodobý dohled věcně nepřislušného státního zastupitelství a neodůvodněná příslušnost místní, byl zbaven práva na projednání opravného prostředku příslušným orgánem, když ve věci původně rozhodovalo věcně příslušné státní zastupitelství pro Prahu 2, řádně vyrozuměn o změně právní kvalifikace, kdy byla podána obžaloba pro jinou právní kvalifikaci, než původně bylo sděleno, byly opomenuty důkazy ve prospěch obžalovaných. Poukázal na personální posuny týkající se, jak policejního komisaře, který se posléze stal státním zástupcem, tak státního zástupce OSZ pro Prahu 2 [jméno] [příjmení], který byl činný v řízení o vazbě a v rozhodování o stížnostech proti sdělení obvinění a mezitím se stal státním zástupcem na Městském státním zastupitelství v Praze. Oba

jmenování, tedy jak policejní komisař [titul]. [jméno] [příjmení], tak JUDr. [jméno] [příjmení], vykonávali dozor nad svými vlastními předchozími rozhodnutími. Proto byla vznesena námitka podjatosti u JUDr. [jméno] [příjmení] uplatněna v průběhu hlavního líčení, se kterou se soud I. stupně nevypořádal. Opětovně zopakoval námitky nezákonnosti použitých odposlechů, telekomunikačních hovorů, bagatelizování vad v provedených příkazech, s kterými obžalovaný nesouhlasí. Poukázal na nezákonnost prováděného dokazování, porušení zásady in dubio pro reo, podrobně vysvětlil svoji roli v pozici advokáta. Domníval se, že v rámci trestního řízení došlo k porušení zásady rovnosti zbraní, práva na obhajobu nebyla zpřístupněna celá korespondence mezi ním a Ing. [příjmení]. Pokud jde konkrétně o bod I., který je předmětem přezkumu odvolacím soudem v opakovaném odvolacím řízení, vyplývá, že obž. JUDr. [příjmení] [příjmení] nebyl iniciátorem k vytvoření závěti, nebyl ani osobou, s kterou by obsah, vzhled závěti konzultován. Ani tuto závěť nevyhotovil. Následné soudní řízení o určení platnosti závěti nebylo zlovolným aktem ze strany obžalovaného a dědiců ze závěti, nýbrž procesním běžným postupem. Z hlediska záměru spoluobžalovaných Ing. Veselého a Ing. [příjmení] jako iniciátorů, pak samotný obž. JUDr. [příjmení] ani sourozenci [příjmení] o padělání závěti nemuseli vůbec vědět. Soud I. stupně v hodnocení důkazů nepochopil povahu občanského soudního řízení, rovněž nevyplývá ani z telefonické či e-mailové komunikace, že by závěť byla padělána, či byla z jiného důvodu neplatná. Naopak byl obžalovaným [příjmení] [příjmení] opakovaně ujišťován, že závěť je v pořádku. Závěrem k bodu I. pak poukazuje, že nebyl předložen jiný důkaz, že by se obžalovaný na padělání či předložení padělané závěti jakýmkoliv způsobem podílel. Rovněž namítal, že uložený trest odnětí svobody je nepřiměřený, nesouhlasil s tvrzením soudu o absenci sebereflexe, minimálně u skutku vedeném pod bodem I., zde se považuje naopak obžalovaný za zneužitou oběť a je stíhán za jednání jiných, o kterých nevěděl. Obžalovaný sám zredukoval svoji advokátní praxi s cílem vyloučit možnost zneužití svých služeb. Následně advokacii dokonce v r. 2016 opustil. Nelze obžalovanému vytýkat žádnou zistnou motivaci, poukazuje na délku trestního řízení, domáhal se v původním odvolacím řízení, aby napadený rozsudek ohledně jeho osoby, byl zrušen, obžalovaný byl zproštěn či byla věc vrácena soudu I. stupně. V opakovaném odvolacím řízení, pro které si obž. JUDr. [příjmení] zvolil nového obhájce, jednak odkázal na písemné vyhotovené odvolání původního obhájce, a to projednávané v prvním odvolacím řízení, s tím, že uplatnil novou námitku, pokud jde o dokazování k bodu I., neboť nalézací soud a znalec operovali pouze se zájmovými e-maily, kdy obhajoba nebyla seznámena s obsahy ostatních e-mailů, což považuje za porušení práva na obhajobu, pokud by se však odvolací soud s touto námitkou neztotožnil, brojí proti uloženému trestu, kdy obž. JUDr. [příjmení] byl nejprve ve vazbě, pak dobrovolně nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, nyní by se tam měl vrátit, má však vykonanou jednu polovinu trestu odnětí svobody a z tohoto důvodu požádal již o podmíněné propuštění. Stejně jako ostatní spoluobžalovaní poukázal na délku trestního řízení a vše by se to mělo promítnout do výše ukládaného trestu, kdy se jinak domáhal zrušení výroku o vině pod bodem I. a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a za zbylé skutky nedotčené rozhodnutím odvolacího soudu uložit přiměřený podmíněný trest odnětí svobody.

8. Rozsáhlé odvolání již v původním řízení podal obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], kdy písemné odůvodnění odvolání činí 193. bodů, jeho odvolání směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku, které se ho týká, tedy směřuje, jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu, tak do výroku o náhradě škody. Vytýkal závažné procesní vady řízení, jednak nedošlo vůbec k přednesu obžaloby v rámci hlavního líčení, kdy sice konstatuje, že procesní strany k dotazu předsedkyně senátu uvedly, že nežádají čtení obžaloby, neboť jsou s ní seznámeny, avšak ze zvukové nahrávky je zřejmé, že byl spíše vznesen dotaz, zda někdo trvá na čtení obžaloby, na což nikdo nereagoval. To ovšem neznamená, že nebude obžaloba přednesena. Nebyli vyslechnuti všichni obžalovaní, neboť obžalovaný [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení] nebyli vůbec vyslechnuti, čímž bylo zkráceno právo ostatních spoluobžalovaných. Opětovně rozebíral nezákonnost záznamu telekomunikačního provozu a sledování osob ve věci, konstatoval nezákonnost provedeného důkazu videokonference týkající se výpovědi [jméno] [příjmení], neboť

nebyl pořizován obrazový záznam, pouze zvukový. Poukázal na vady rozsudku, kdy soud nehodnotil důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, nevypořádal se s obhajobou obžalovaného, tvrzené skutečnosti nalézacím soudem jsou v rozsudku nepřezkoumatelné, kdy je prakticky opsána obžaloba, nevypořádal se nalézací soud se vzájemně odporujícími si důkazy, které navrhované důkazy odmítl nalézací soud vůbec provést. Pokud jde o skutek pod bodem I. –, závěť“, obsahuje sice napadený rozsudek výčet důkazů, kdy obžalovaný uvedl, citující příslušná ustanovení občanského zákoníku, že závěť byla bez právní závaznosti a nemohla tudíž způsobit následek uváděný v rozsudku, jedná se o nesprávné právní posouzení hmotného práva. Závěť byla jen podkladem pro jednání o dědické dohodě, což potvrdila i svědkyně [příjmení], k tomu soud I. stupně vůbec nepřihlédl, nesouhlasí ani s výpočtem škody, měl přibrat soud I. stupně znalce k ocenění, což neučinil a nemohl tak správně dojít ani ke správné právní kvalifikaci tohoto jednání. Rovněž se tak vyjadřuje k otázce hypoteticky možné vzniklé škody, kdy naopak žádná škoda způsobená nebyla a s ohledem na skutečnost, že byla závěť koncipována od počátku pouze jako návrh pro řešení dohody mezi dědici, nemohla vyvolat řádné následky, má obžalovaný za to, že takového jednání nemůže být vůbec trestné. Nesouhlasil ani s uloženými tresty, není vůbec zřejmé, že u peněžitého trestu se zabíral nalézací soud osobními majetkovými poměry, nesouhlasil se závěry soudu I. stupně, že obžalovaný neprojevili sebereflexi, zejména ke skutku pod bodem I. není pravdou, kdy obžalovaný se k tomuto jednání doznal dne 22. 10. 2019 a projevil lítost, napadal však výpočet škody a právní kvalifikaci jednání. Jeho pohnutka nebyla zavrženíhodná, měl v úmyslu vyhovět poslednímu přání zemřelého. Rovněž nepřihlédl ke skutečnosti, že nevznikla žádná škoda a uplynula dlouhá doba. Obžalovaný se proto domáhá, aby byl napadený rozsudek zrušen, věc vrácena soudu I. stupně s tím, že jednání ohledně skutku, „závěť“ mělo být překvalifikováno a uložen mu výchovný podmíněný trest. V opakovaném odvolacím řízení, kdy obžalovaný rovněž udělil plnou moc dalšímu obhájci pak prostřednictvím obhájce [titul]. Synek opět odkázal na písemné vyhotovení odůvodnění odvolání ze dne 24.5.2021 s omezením vztahujícím se k bodu I. - závěť, který je předmětem tohoto odvolacího řízení. Poukázal na skutečnost, že jeho klient se k tomuto skutku v podstatě doznal, nesouhlasí však s výší škody, byť si je vědom, že odvolací soud v původním odvolacím řízení jako důkaz předložil pravomocné usnesení o vypořádání dědictví, tak s tímto nesouhlasí, je zde pohledávka ve výši 20.000.000 Kč, nesprávně jsou zde uvedeny i pozemky, což by se mělo promítnout do celkové výše škody a jednání by mělo být překvalifikováno, dle jeho vyjádření hrozila škoda ve výši cca 3.000.000 Kč, aniž by však tato částka byla obhájcem doložena. Poukázal i na délku řízení, kdy toto trestní řízení trvá již od roku 2015, tedy 9 let, což by mělo být promítnuto do výše ukládaného trestu. Obž. Ing. [příjmení] je v důchodovém věku, stará se o nemocnou matku a má dvě děti. Další obhájce obž. Ing. Veselého [titul]. [příjmení] odkázal na svého kolegu [titul]. Synka a doplnil odvolání směřující do výroku o trestu, kdy poukázal na situaci, že po dobu, kdy byl jeho klient omezen na svobodě 21 měsíců, se stal jeho majetek obětí trestné činnosti, která se vyšetřuje, byla mu zcizena společnost R, vykraden dům, odcizena vozidla, podstatnou měrou snížena jeho majetek a došlo tak ke změně jeho majetkových poměrů, kdy však zároveň peněžitý trest uhradil, a to ve vyšším rozsahu, než byl uložen Městským soudem. Byl tak už postižen vedlejším trestem ztrátou podstatné části svého majetku v důsledku trestné činnosti a aby měl možnost se tomuto bránit a obnovit dispozice se svým oprávněným majetkem, bylo by vhodné, aby byl již ponechán na svobodě, a proto se domáháme změny výroku o trestu tak aby mu byl uložen na podmíněný trest odnětí svobody v jakékoliv výši.

9. Pokud jde o odvolání obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], tak v písemném odůvodnění odvolání vytýkal rozsudku soudu I. stupně nesprávná skutková zjištění, které neodpovídají poznatkům z provedeného dokazování, část jednání se vůbec nestala a část jednání, která se stala, nejsou trestným činem. Závěr o vině byl opřen o nesprávné zjištění, že se obžalovaný svým jednáním podílel na naplnění zákonných znaků skutkové podstaty podvodu, nevypořádal se řádně nalézací soud se zaviněním obžalovaného, vzal toliko konstrukci obžaloby, rozsudek považuje za zmatečný, nebylo prokázáno, že z konceptu závěti předložené obžalovanému bylo objektivně

zjistitelné, že jde o závěť podvrženou, či antidatovanou. Jedinými důkazy svědčící v neprospěch obžalovaného, jsou odposlechy, které nebyly správně ze strany nalézacího soudu hodnoceny a o trestně právní relevantní roli obžalovaného ani na základě odposlechů nelze vůbec hovořit. Rekapituloval v odvolání skutečnosti zjištěné z odposlechů a záznamů ve vztahu k ostatním spoluobžalovaným, včetně datování jednotlivých kroků, kdy poprvé kontaktoval obž. Ing. [příjmení] obž. [titul]. Vodu až dne 24. 4. 2014 v odpoledních hodinách. Poté poukázal na obsah dalších hovorů, kdy z obsahu provedených odposlechů nevyplývá nic, co by svědčilo v jednoznačný závěr o vině obžalovaného a rekapituluje i obsah i dalších navazujících hovorů mezi ostatními obžalovanými. Vzhledem k těmto odposlechům, konstatoval, že jejich obsah nesvědčí o ničem jiném, než o vychloubačné povaze spoluobžalovaného Ing. Veselého ve smyslu tvrzení, že vztahy s obž. [titul]. Vodou byly, „kamarádkské“ z jeho strany, naopak vztah nepřesahoval rámec běžných profesních standardů. Vyjádřil se i k dalším odposlechům, které se vůbec netýkají jednání uvedeného pod bodem I., navíc v dalších hovorech, týkající se druhé fáze trestního jednání, není o obžalovaném žádná zmínka. Rozebíral i výpovědi dalších svědků slyšených v souvislosti s tímto jednáním, i když nevyplývá, že by kdokoliv z těchto svědků, obžalovaného znal. Nebyl tak proveden žádný důkaz usvědčující obž. [titul]. Vodu, pokud jde o jednání pod bodem I. V další části poukázal na výpovědi jednotlivých spoluobžalovaných, z nichž nevyplývá, že by se obž. [titul]. Voda dopustil jakéhokoliv protiprávního jednání. Nesouhlasí se závěry soudu I. stupně na základě, kterých konstatoval vinu obžalovaného, kdy tak vytýká nesprávné hodnocení obsahu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, kdy je měl konfrontovat s ostatními provedenými důkazy, nebyl proveden jediný důkaz svědčící o zapojení obžalovaného do žalované trestné činnosti. V závěrečné části pak shrnul provedené důkazy k jeho osobě, poukázal na neexistenci motivu obžalovaného k prokázání skutečnosti, že by měl povědomost o tom, že se má někdo v úmyslu neoprávněně obohatit a na úkor koho a odkázal na doplnění důkazní situace o některé notářské zápisy týkající se obž. Ing. Veselého, včetně faktur, aby byl tak prokázán nesprávný závěr soudu I. stupně o propojenosti obžalovaného s obž. Ing. [příjmení]. Odkázal dále na svůj bezúhonný dosavadní život, jak z hlediska trestně právního, tak morálního k čemuž předložil i tabulku ohledně jednotlivých obžalovaných na žalovaném jednání. Obž. [titul]. Voda byl osloven pouze z hlediska titulu jeho odbornosti a profesní znalosti, aniž by měl povědomost o protiprávnosti jednání. Rozebral formální náležitosti závěti, poukázal na nesprávné právní posouzení jeho jednání ve smyslu naplnění objektivní i subjektivní stránky trestného činu. Nesouhlasil ani s obsahem odvolání státního zástupce a domáhal se zrušení napadeného rozsudku ohledně své osoby a plného zproštění obžaloby, kdy připojil v rámci přílohy svého odvolání mj. i přiznání z daně fyzických osob za r. 2014, 2015 a faktury. V opakovaném odvolacím řízení v reakci na usnesení dovolacího soudu sp.zn. 5 Tdo 702/2022 opět odkázal na písemné odůvodnění odvolání, zejména ze dne ze dne 5.5.2021 a ze dne 25.6.2021, včetně příloh, poukázal na skutečnost, že jediné, co bylo prokázáno, byla 10-15 min konzultace obž. [titul]. Vody se samostatně stíhaným obž. Ing. [příjmení], který sám ve své výpovědi potvrdil, že obž. [titul]. Voda nebyl zasvěcen do plánů ohledně zemřelého Ing. [příjmení] a pokud je mu vytýkáno, že sepsal 28 notářských záznamů pro obž. Ing. Veselého a jde o zcela marginální číslo, neboť o ostatních případech jde o cca 2500 notářských záznamů, které vyhotovil. Nebyla tak naplněna ani objektivní ani subjektivní stránka trestného činu, a proto se domáhá, aby byl podle § 226 písm. a) tr.ř. zproštěn obžaloby.

10. Konečně pokud jde o odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], jeho odvolání rovněž již v písemném odůvodnění směřovalo do všech výroků, které se ho dotýkají, tj. do výroku o vině i trestu, kdy vytýkal soudu I. stupně, že svá rozhodnutí postavil nalézací soud na nezákonně získaných důkazech, které navíc účelově deformoval, selektoval a závěry nalézacího soudu jsou nepodloženými spekulacemi, kdy skutkový děj týkající se obž. JUDr. [příjmení] je postaven pouze na domněnkách a předpokladech, které nemají oporu ani v provedených odposleších. Pokud je o bod I. přebírá soud I. stupně toliko závěry z obžaloby, obžalovaný nesouhlasil s hodnocením soudu uvedeného na str. 64 v bodě 75. týkající se hodnocení odposlechu ve vztahu k jeho osobě, kdy soud I. stupně dovodil, že hned v prvním hovoru s Ing. [příjmení] pochopil, že porada se bude

týkat závěti zemřelé osoby, přičemž obžalovaný zastává názor, že v tento moment vůbec nebylo jasné a nemohlo být ani jasné, že to nechce obžalovaný [příjmení] [příjmení] pro sebe, ale pro někoho jiného. Obž. JUDr. [příjmení] to chápal toliko tak, že Ing. [příjmení] potřebuje postavit na jisto nějaké datum, kdy byla listina sepsána. Soud I. stupně zcela nezákonně použil získaný důkaz, navíc v rozporu s pravidly logického myšlení. Nesouhlasí ani s hodnocením zjištění, kterou dovozuje nalézací soud ve vztahu k jeho osobě s vyjádřením obž. Ing. Veselého, že by to byl i., dobrý obchod“. Je nájisto postavené, že obž. JUDr. [příjmení] se po žádné odměně nesháněl a obž. Ing. [příjmení] mu ji také nenabízel. Tvzení nalézacího soudu nejsou podepřena provedeným dokazováním, obsahy odposlechů jsou dezinterpretovány, z ničeho nevyplývá tvrzení v popisu skutku obžaloby, že by spoluobžalovaný Ing. [příjmení] [jméno] [příjmení] informoval o svém záměru podvrhnout závět'. Rovněž z žádného důkazu nevyplývalo, že měl příslibenou jakékoliv odměnu od obž. Ing. Veselého. Pokud jde o konzultaci u známé notářky, byl obsah hovorů mezi obž. JUDr. [příjmení] a Ing. [příjmení] hodnocen v neprospěch obž. JUDr. [příjmení], aniž by byl podroben jakékoliv další úvaze. [příjmení] k přidělování dědictví, je nikoliv ulice, ve které zůstavitel bydlí, ale datum jeho narození. Proto ani obž. JUDr. [příjmení] na schůzce 8. 4. nemohl vědět, kdo bude dědictví vyřizovat. Je tak zřejmé, že informace o notářce byly ze strany obž. JUDr. [příjmení] pouhými výmluvami, kdy nechtěl obž. Ing. Veselého odmítnout. S tímto se však nalézací soud řádně nevypořádal. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] rovněž vůbec netušil, kdo budou případní svědci na závěti i k dohodě mezi Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] došlo dne 14. 4. 2014. Obž. JUDr. [příjmení] vůbec nevěděl, kdo tak budou případní svědci na závěti. Kdyby to věděl, možná že by tento údaj v konceptu závěti vyplnil. Obž. JUDr. [příjmení] dále rozebírá e-mail s konceptem závěti ze dne 24. 4. 2014, který nebyl soudem I. stupně zmíněn mezi listinnými důkazy ani hodnocen, kdy zaslaný koncept závěti je vlastně jediným jednáním JUDr. [příjmení] na celé věci. Obžalovaný rovněž nesouhlas s tvrzením soudu I. stupně o jeho povědomí ohledně začlenění do nějaké organizované skupiny, byl pouze v telefonickém kontaktu s obž. Ing. [příjmení], s kterým se krátce setkal, nemohl mít tušení o jakýchkoliv jiných členech údajné skupiny, nejednal s obž. Ing. [příjmení], nebyl prokázán jeho přímý úmysl uvést někoho v omyl, o čemž mimo jiné svědčí odposlech ze dne 15. 4. 2014, kdy spoluobžalovaný Ing. [příjmení] měl obž. JUDr. [příjmení] lákat na schůzku. U obž. JUDr. [příjmení] zde chybí jak složka vědění, tak složka volní, nebyl prokázán ani nepřímý úmysl. Nesouhlasí ani se závěry, jaká škoda měla být způsobena. Toto jednání nebylo způsobilé někoho uvést v omyl. V další části písemného odůvodnění svého odvolání pak rozebírá nedůvodnost a nezákonnost provedených odposlechů, kdy rozebírá anabázi jejich počátečního povolení, včetně sledování osob, odkazuje i na rozhodnutí NS, kdy policejní orgán rezignoval alespoň na základní šetření spočívající k ověření, jestli vůbec měla společnost Ba v r. 2012 nějakou kontrolu finančního úřadu, vytýká nezákonné, bezdůvodné sledování kanceláří, kdy rozebírá, proč považuje sledování osob [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za nezákonné, když byla překročena maximální doba sledování. Navíc sledování [jméno] [příjmení] v kanceláři měl povolovat soud, nikoliv státní zástupce, kdy poukazuje na rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 2806/08. Navíc neexistovalo vůbec žádné důvodné podezření, že se [jméno] [příjmení] dopouští jakékoli trestné činnosti. Sledování uvedených kanceláří, považuje nejen za nedůvodné, ale i protiústavní. Navíc záznam ze dne 20. 6. 2013 je nekompletní, neboť chybí obrazový záznam, týká se to sledování osob [příjmení], [příjmení], Mosteckého, později Ing. Veselého. Záznam ze dne 20. 6. 2013 byl navíc použit jako důkaz bez protokolu. Rovněž telefonní odposlechy [příjmení], [příjmení], Mosteckého byly provedeny bez řádného důvodu, nebyl pro to zákonný důvod je odposlouchávat, kdy se obžalovaný navíc dožadoval přehrání všech odposlechů [jméno] [příjmení] s Ing. [jméno] [příjmení]. Navíc byly nezákonně použity i odposlechy v jiné trestní věci. Poukazuje na údajnou manipulaci s DVD obsahující nahrávky telefonních hovorů. Domáhal se proto zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, zejména pro shora zmíněné vady procesní. V opakovaném odvolacím řízení v reakci na usnesení dovolacího soudu sp.zn. 5 Tdo 702/2022 opět odkázal na písemné odůvodnění odvolání ze dne 6.5.2021, kdy zdůraznil skutečnost, že jediné, co bylo prokázané, je to, že po 16 urgencích dne 24.4.2014 posílá

obž. [příjmení] obž. Ing. [příjmení] koncept – vzor závěti stažený z internetu, který jak bylo potvrzeno u odvolacího soudu již v původním odvolacím řízení nebyl předložen spoluobž. [titul]. Vodovi, nebyl předložen ani notáři [titul]. [příjmení] v rámci projednání dědictví, s tím se ztotožnil ve svém rozhodnutí i dovolací soud, kdy tento vzor závěti na čl. 4805 spisu byl rovněž proveden v původním veřejném zasedání u odvolacího soudu a jak obž. Ing. Voda, tak obž. Ing. [příjmení] potvrdili, že šlo o odlišnou závět', než byla předložena v dědickém řízení, a proto by dle § 226 písm. a) tr.ř. měl být zproštěn obžaloby.

Přezkum procesních námitek

10. Vrchní soud se vypořádal se vznesenými procesními námitkami již ve svém první rozsudku ze dne 4.11.2021, přičemž závěry odvolacího soudu, pokud jde o nedůvodnost vznesených procesních námitek obstály i před NS, který rozhodoval jako soud dovolací v této trestní věci. I tak považuje vrchní soud za nutné tyto své závěry zopakovat, jednak pro přehlednost odůvodnění svého druhého rozsudku a jednak i z toho důvodu, že obžalovaní prostřednictvím svých obhájců v rámci přednesu odvolání v opakovaném odvolacím řízení poukázali na obsah písemných odůvodnění odvolání, obsahující tyto procesní námitky, kterými se zabýval odvolací soud v původním odvolacím řízení. Vrchní soud tedy opět v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku o vině pod bodem I. v rozsudku nalézacího soudu, navazující výroky o trestu a navazující výrok o náhradě škody, týkající se poškozené [jméno] [příjmení], jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž byl vázán v opakovaném odvolacím řízení právními názory NS, vyjádřenými v jeho usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023 Odvolací soud opět konstatuje, že nalézací soud provedl dokazování až na výjimky, kdy toto napravil sám odvolací soud, v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr.ř., tedy aby za součinnosti stran byl zjištěn skutkový věc, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí nalézacího soudu, přičemž pokud jde o bod I. je nutno po doplnění dokazování odvolacím soudem závěry nalézacího soudu modifikovat a upřesnit skutkový děj, kdy však ohledně výše škody, která hrozila musel respektovat pro odvolací soud závazný právní názor uvedený pod bodem 172. v usnesení NS sp.zn. 5 Tdo 702/2022, kdy tak nyní musel převzít do svého rozhodnutí jinak nesprávnou částku hrozící škody ve výši 35 614 839 Kč Odvolací soud odmítl ničím neodůvodněné tvrzení obhájce obž. Ing. Veselého, že hrozila škoda pouze ve výši cca 3.000.000 Kč, a to vzhledem k obsahu usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 32 D 219/2014 ze dne 27.5.2021, které nebylo právní moci dne 17.6.2021 ohledně dědictví po zemřelém Ing. [jméno] [příjmení], jak bude níže více rozvedeno. Provedené důkazy jinak nalézací soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl ke správným skutkovým zjištěním, kdy skutkové závěry nalézacího soudu se promítly do správně použité právní kvalifikaci pod bodem I., (dle názoru NS s výjimkou ohledně obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení]). Odvolací soud dále konstatuje, že odůvodnění rozsudku soudu I. stupně odpovídá ustanovení § 125 odst. 1 tr.ř., podle něhož musí rozsudek obsahovat odůvodnění, v němž stručně soud vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opět a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění je rovněž patrné, jak se nalézací soud vypořádal s obhajobou obžalovaných a proč nevyhověl návrhu na doplnění dalších důkazů, kdy odvolací soud konstatuje, že právě vzhledem ke znění ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř. nebylo a není povinností nalézacího soudu vyhovět všem návrhům na doplnění dokazování, a to za situace, kdy dospěl nalézací soud k závěru, že rozsah důkazů, který provedl je dostatečný proto, aby mohl ve věci rozhodnout v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř.. Proto nemohl ani obstát požadavek nového obhájce obž. JUDr. [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení], který převzal obhajobu obžalovaného v den konání opakovaného veřejného zasedání u odvolacího soudu, (30.5.2024), s tím, že byla provedena jako důkaz pouze zájmová komunikace mezi obžalovanými, která byla i předmětem znaleckého posudku, ale nebyla provedena veškerá komunikace pořízená během přípravného řízení jako důkaz. Tento požadavek musel odvolací

soud, a to pro zcela zjevnou nadbytečnost rovněž odmítnout, kdy i z rozhodnutí NS v dovolacím řízení vyplývá úplnost důkazní situace ve vztahu k bodu I. Odvolací soud dále konstatuje, a to vzhledem k obsahu odvolání obžalovaných, že lze jejich námitky v podstatě shrnout do dvou základních okruhů. Za prvé jsou to námitky procesního charakteru směřující zejména do průběhu trestního řízení přípravného a zčásti do průběhu dokazování před nalézacím soudem. Zejména se to týká námitek týkajících se sledování osob a odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu obžalovaných a posléze jsou to námitky směřující do hodnocení důkazů nalézacím soudem. Pokud jde o hodnocení důkazů nalézacím soudem, je třeba zdůraznit, že podle § 263 odst. 7 tr.ř. je odvolací soud vázán hodnocením těchto důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl. Odvolací soud pouze může přezkoumat, zda provedené důkazy hodnotil nalézací soud v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř., zda hodnocení nalézacího soudu nemá známky svévole a zda jde o objektivní a logické zhodnocení obsahu provedených důkazů, kdy odvolací soud dospěl k závěru, že v případě nalézacího soudu tento své povinnosti, stanovené mu v ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., dostal. Pokud jde o procesní námitky, zákonnost odposlechů ve svých odvoláních napadali zejména obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] a v doplňku svého odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení]. Dále obžalovaní [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] rovněž napadali nezákonnost povoleného sledování osob. Odvolací soud konstatuje, že obžalovaní v rámci svého odvolání použili obdobnou argumentaci jako v řízení před nalézacím soudem, kdy se nalézací soud, a to velmi pečlivě zabýval zákonností úkonů prováděných v přípravném řízení a své úvahy vyjádřil v odůvodnění svého rozsudku pod body 3 až 19 odůvodnění svého rozsudku. Se závěry nalézacího soudu se odvolací soud musí plně ztotožnit, zejména poté, co se seznámil s příslušnými rozhodnutími učiněnými v přípravném řízení týkající se jednak povolení sledování osob ze strany Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, pokud jde o odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, poté co se seznámil jednak s opatřeními Obvodního soudu pro Prahu 2 o povolení těchto odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, jakož i s příkazy o prodloužení doby trvání odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, který v souladu s trestním řádem učinil Městský soud v Praze. Odvolací soud opět tak konstatuje k námitkám některých obžalovaných následující. Pokud jde o povolení sledování osob, které se týká osob Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tak nejprve státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 opatřením ze dne 31. 5. 2013 povolil sledování osob [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], přičemž v rámci svého povolání označil nebytové prostory, konkrétně kanceláře společností Bruna Agency, s.r.o., Comfort Energy s.r.o. a Comfort Energy Prodej, s.r.o. přesným označením, kde se nacházejí a s přesnou dobou, kdy se povoluje sledování těchto osob. Toto opatření, resp. povolení státního zástupce bylo učiněno plně v souladu s ustanovením § 158d odst. 2 tr.ř., neboť nebylo zasahováno do nedotknutelnosti obydlí ve smyslu ustanovení § 158d odst. 3 tr.ř., kdy by toto povolení mohl učinit toliko soudce. Odvolací soud rovněž uvádí, že tato opatření státního zástupce byla náležitě odůvodněna, konkretizována a byla tak učiněna v souladu s trestním řádem. Na první dvě opatření státního zástupce, kterými povolil sledování osob [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] v kancelářích, které užívaly s nimi spojené společnosti, navazuje opatření státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, bylo povoleno sledování osoby obž. Ing. [jméno] [příjmení], a to v nebytových prostorách kanceláře ředitele územního pracoviště pro Prahu 5 úřadu pro hlavní město Prahu na adrese [adresa], přičemž tyto kanceláře byly i číselně označeny. Toto povolení bylo náležitým způsobem odůvodněno, kdy jsou konkretizovány jménem konkrétní osoby, jakož je uveden účel, k čemu má sledování sloužit. Je zřejmé, že šlo o prošetření okolností vedených daňových řízení v souvislosti s osobou obž. Ing. [jméno] [příjmení]. Na to následuje dodatečné povolení státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, jej povoleno sledování osoby obž. Ing. [jméno] [příjmení], při kterém rovněž mají být pořizovány obrazové, zvukové a jiné záznamy, a v jeho případě pouze na den 26. 8. 2014, kdy i toto opatření je náležitým způsobem odůvodněno. Další opatření státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 sledování obž. Ing.

[jméno] [příjmení], kdy jsou rovněž pořizovány obrazové a zvukové záznamy, bylo učiněno dne 4. 9. 2014. Opět se týká sledování osob obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení], kdy je konkrétně uvedena i doba, po kterou oba dva obžalovaní mají být sledováni a to od 4. 9. 2014 do 4. 3. 2015, kdy odvolací soud konstatuje v rámci vlastního přezkumu, že všechna tato opatření státního zástupce splňovala podmínky ustanovení § 158d odst. 1, 2, 4 tr.ř., přičemž pokud jde o sledování osob, proti nimž v této trestní věci přímo nebylo vedeno trestní řízení a informace získané z tohoto sledování, tedy ohledně osob Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jsou použitelné i v trestné věci obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a dalších osob v této trestní věci, kdy tento právní názor opírá odvolací soud jednak o znění ustanovení § 158d odst. 10 tr.ř., a rovněž i o judikaturu NS, kdy výkladem ustanovení § 158d odst. 10 tr.ř. konstatuje použitelnost tohoto sledování osob a věcí prováděných podle § 158d tr.ř. i v jiné trestní věci a to dokonce za situace, pokud toto povolení učinil soudce v souladu s ustanovením § 158d odst. 3 tr.ř. V tomto případě odkazuje odvolací soud na rozhodnutí NS sp. zn. 8 Tdo 647/2020 a sp. zn. 7 Tdo 865/2020, kdy NS dvěma svými senáty sjednotil praxi nižších soudů. Odvolací soud je tak nucen opět odmítnout námitky obhajoby, že výsledky tohoto sledování učiněné v jiné trestní věci ohledně jiných osob jsou nepoužitelné v této trestní věci, mimo jiné i s ohledem na tato dvě rozhodnutí NS. Rovněž se odvolací soud zabýval námitkami, směřující do opatření Obvodního soudu pro Prahu 2, kterými byl nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonních stanic, s nimiž se odvolací soud rovněž podrobně seznámil. Je nepochybné, že trestní řád, když používá ve svých ustanoveních sloveso „rozhoduje“, je to spojeno v podstatě s těmito následujícími základními formami druhu rozhodnutí soudu. O vině a trestu vždy rozhoduje pouze formou buď trestního příkazu či rozsudku, v ostatních případech rozhoduje formou usnesení. Podle § 88 odst. 1, 2 tr.ř. je zřejmé, že trestní řád stanoví, že může být vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a že tento odposlech a záznam telekomunikačního provozu je oprávněn nařídit předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. Někteří obžalovaní brojili proti skutečnosti, že příkazy Obvodního soudu pro Prahu 2, který zde původně povoloval odposlechy, jsou označeny názvem „opatření“. Odvolací soud konstatuje, že je nezbytné přistupovat k tomuto rozhodnutí podle jeho obsahu, neboť již na čtvrté řádce těchto „opatření“ je výslovně uvedeno, že podle § 88 odst. 1, 2 tr.ř., „nařizuje“ odposlech a záznam telekomunikačního provozu konkrétní telefonní stanice soudce, který toto opatření u Obvodního soudu pro Prahu 2 vydal. Odvolací soud tak konstatuje, že samotného obsahu těchto „opatření“ je zřejmé, že jde o příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu telefonní stanice, což vyjadřuje soudce slovesem „nařizují“. To, že by šlo o nulitní akt, na základě něhož nebylo možno odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní stanice v těchto opatřeních zákoně realizovat, musí odvolací soud kategoricky opět odmítnout, neboť je zřejmé, že obsahem jde jednoznačně o příkazy učiněné soudcem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1, 2 tr.ř. Tato opatření byla posléze prodlužována a to řádně příkazy Městského soudu v Praze, kdy rovněž byly konkretizovány nejen telefonní čísla, ale i uživatelé těchto telefonních čísel a všechny tyto příkazy, jimiž byly prodlužovány doby odposlechu, jsou stejně jako opatření Obvodního soudu pro Prahu 2 o původním zařízení těchto odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu náležitě odůvodněny, včetně druhu trestné činnosti pro kterou jsou osoby, které jsou odposlouchávány, podezřelé. [příjmení] jiné odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu týkající se obž. Ing. Veselého a obž. Ing. [příjmení] se týkají podezření ze spáchání zločinu přijetí úplatku a podplácení podle § 331 a § 332 tr. zákoníku a rovněž i zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 tr. zákoníku, kdy trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 tr. zákoníku je taxativně uveden v ustanovení § 88 odst. 1 tr.ř., kdy lze povolit odposlech a záznam telekomunikačního provozu a pokud jde o podezření z korupce, k trestnímu stíhání tohoto korupčního jednání zavazuje Českou republiku Trestně právní úmluva o korupci podepsané dne 27. 1. 1999 ve Štrasburku publikovaná pod č. 70/2002 Sb., později publikované pod č. 43/2009 Sb, Českou republiku zavazuje i Úmluva OSN pro korupci, kdy text úmluvy je ve sdělení č. 105/2013 Sb. Odvolací soud tak poté, co se ve svazku č. 3 spisu seznámil

s těmito shora zmíněnými rozhodnutími konstatuje, že jak sledování osob, tak příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu byly učiněny v souladu s ustanoveními trestního řádu, jsou náležitě odůvodněny, konkretizovány jak ve vztahu ke konkrétním osobám, tak k telefonním číslům, které užívají a rovněž byly učiněny a posléze prodlužovány na dobu v souladu s ustanovením § 88 odst. 2, 4 tr.ř., tedy vždy na dobu, která nepřesahuje dobu čtyř měsíců. Jde tudíž jak o sledování osob, tak o odposlechy provedené v souladu s ustanovením trestního řádu a důkazy z nich získané jsou zákonné a použitelné pro účely trestního stíhání vůči obžalovaným. Pokud jde o námitku jednoho z obžalovaných, že i sledování osob v kanceláři mělo být povoleno soudem, odkazuje odvolací soud na rozhodnutí Ústavního soudu, (dále jen ÚS), sp.zn. II. ÚS 2806/08, kdy ÚS stanoví určitá kritéria na obsah odůvodnění souhlasu takového opatření ke sledování osob. Pokud jde o námitku, že by například tato povolení státního zástupce co do odůvodnění byla téměř totožná s návrhem policie na sledování těchto osob, odkazuje odvolací soud na rozhodnutí NS sp. zn. 6 Tz 3/2017, kdy NS konstatoval, že odůvodnění povolení sledování osob a věcí, pokud jsou téměř totožné jako odůvodnění v žádosti státního zástupce, není vadou zakládající nezákonnost takového povolování. Tento právní názor vyslovil NS ke sledování osob dle § 158d odst. 3 tr.ř., na které klade trestní řád tím, že takové sledování povoluje soudce vyšší nároky než na povolování sledování osob, které povoluje státní zástupce. Pod tímto rozhodnutím sp. zn. 6 Tz 3/2017 se rovněž vyjádřil NS k odposlechům, kdy dokonce uvedl ve své druhé právní větě, že neobsahuje-li příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydaný podle § 88 tr.ř. dobu trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, nejedná se bez dalšího o příkaz nezákonný, jestliže důvody pro nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na konkrétní dobu vyplývaly z konkrétních skutkových okolností vyjádřených v odůvodnění příkazu. Odvolací soud konstatuje, že v této trestní věci neexistuje příkaz k odposlechu, kde by nebyla řádně vymezena doba, po kterou se tento odposlech a záznam telekomunikačního provozu má uskutečnit. Pokud někteří obžalovaní vznesli i námitku, že bylo zasahováno do práva obžalovaných při kontaktu vůči svému advokátovi, odkazuje odvolací soud na rozhodnutí NS sp. zn. 8 Tdo 1332/2009, kde je dokonce výslovně uvedeno, že použití institutu o sledování osob a věcí podle § 158d tr.ř. není vyloučeno za splnění všech zákonných podmínek ani vůči advokátovi, jež je podezřelý z trestné činnosti spáchané vůči osobě, které poskytoval právní služby a příkladu jako obhájce v trestním řízení vedeném proti ní. V daném případě se totiž neuplatňuje omezení stanovené v § 158d odst. 1 tr.ř. Odvolací soud odkazuje na toto rozhodnutí NS z určité opatrnosti, neboť i v této věci vystupoval advokát, nikoli ve smyslu poskytování řádných právních služeb, ale jako osoba, která se měla zúčastňovat na páchané trestné činnosti. Řádné odůvodnění sledování osob týkající se práva na respekt a ochranu obydlí řešil rovněž ÚS pod sp. zn. . ÚS 3/09, se kterým je rovněž odvolací soud obeznámen. Možnost i odposlechu advokáta koneckonců řešil ÚS ve svém rozhodnutí pod sp. zn. I.ÚS 1638/14. K eventuálním námitkám obžalovaných, že záznamy z odposlechů zahrnují i komunikaci mezi nimi, jakož i jejich advokátem a že mohlo dojít k narušení týkající ochrany advokátního tajemství, ÚS ve svém rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 1638/14 pod bodem 25 uvádí odkaz na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva i NS, že ochrana kontaktů mezi advokátem a jeho klientem není absolutní, nedotknutelná a za určitých okolností může být omezena. Eventuální páchaní trestné činnosti advokátem, a to jak ke škodě klienta nebo ke škodě jiných osob ve spolupachatelství s klientem totiž není možno považovat za poskytování právních služeb a v takovémto případě není ani možné poskytovat této činnosti jakoukoli ochranu (viz § 21 zákona o advokacii a usnesení ÚS sp. zn. III. ÚS 3988/13 z roku 2014). Evropský soud pro lidská práva ve věci Klas a ostatní versus Spolková republika Německo (rozhodnutí č. 5029/81 ze dne 6. 9. 1978 týkající se ochrany telefonických hovorů a prolomení tajemství jejich o obsahu mezi několika advokáty konstatoval, že v důsledku principu dělby moci je také nezbytnost vyvážení jednotlivých mocí, které zahrnuje i dostatečnou soudní moc, jak bude dohlížet na zákonnost výkonu činnosti exekutivy, a to zejména v případě, že se jedná o podezření z trestného činu). Tolik konstatuje odvolací soud k eventuálním námitkám ohledně odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, který se mimo jiné dotýká i osob

obžalovaných-advokátů JUDr. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení]. Jejich komunikace s ostatními obžalovanými nepožívá ochrany advokátního tajemství, neboť jde o komunikaci osob, které byly podezřelé v době provádění odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu ze spáchání trestné činnosti, pro kterou je možno takovýto záznam a odposlech telekomunikačního provozu povolit. Rovněž s námitkami ohledně údajné manipulace s DVD obsahujícími záznamy se již řádně vypořádal nalézací soud v bodě 46 odůvodnění svého rozsudku. Odvolací soud k tomu konstatuje, že nikdo z odposlouchávaných obžalovaných nezpochybnil, že na nahrávkách jsou zaznamenány jejich hovory, pouze se někteří z obžalovaných v rámci své obhajoby těmito zaznamenaným hovorům dávali odlišný obsah, neodpovídající gramatickému a ani logickému obsahu zaznamenaných hovorů obžalovaných. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto odvolací soud odmítl námitky obžalovaných ve smyslu nezákonnosti provedeného sledování a rovněž odmítl namítanou nezákonnost záznamů o provozu telekomunikačního provozu a ve zbytku odkazuje mimo jiné i na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně k této problematice pod body 3-19 odůvodnění rozsudku.

11. Odvolací soud dále konstatuje, že byly vzneseny i další procesní námitky k průběhu trestního řízení přípravného, které ale směřují i vůči osobě státního zástupce JUDr. [jméno] [příjmení], který byl činný v přípravném řízení jak u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, se vedle Obvodního státního zástupce pro Prahu 2 [jméno] [příjmení] podílel na povolení sledování dalších osob, a to konkrétně obž. Ing. [příjmení], kdy rozhodl o povolení jeho sledování dne 19. 12. 2013 na dobu od 1. 1. 2014 do 1. 7. 2014. Dále dne 26. 6. 2014 prodloužil sledování osoby obž. Ing. [příjmení] stejně jak o tom rozhodl dne 14. 7. 2014. Ve vztahu k obž. Ing. [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení] povolil jejich sledování, a to na den 26. 8. 2014 dne 28. 8. 2014 dodatečně. Rovněž rozhodl o povolení sledování osob obž. Ing. [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení] dne 4. 9. 2014. V této věci, a to opakovaně činil i návrhy na prodloužení odposlechů a záznamů telekomunikačních provozů slyšených osob včetně obžalovaných. Následně pak působil u Městského státního zastupitelství v Praze, kdy je namítána skutečnost, že tento státní zástupce působil jak u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, následně u Městského státního zastupitelství v Praze. Toto namítá v rámci svého odvolání zejména obž. JUDr. [příjmení] [příjmení]. V jeho věci mělo právě nezákonně rozhodovat věcně nepřislušné Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2, se původní policejní komisař [titul]. Ing. [jméno] [příjmení], který podepsal obě usnesení o sdělení obvinění, mezi tím stal státním zástupcem u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 státní zástupce JUDr. [jméno] [příjmení], bývalý státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, byl činný v řízení o vazbě a v rozhodování o stížnostech proti usnesením pro sdělení obvinění, se posléze stal státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze. Odvolací soud si v rámci prověření této námítky vyžádal již v původním odvolacím řízení zprávu [titul]. [jméno] [příjmení], Městského státního zástupce v Praze, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze, z jehož zprávy ze dne 30. 8. 2021 vyplývá, že JUDr. [jméno] [příjmení] byl do 31. 8. 2017 státním zástupcem u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 v době od 1. 2. 2016 do 31. 8. 2017 byl dočasně přidělen k Městskému státnímu zastupitelství v Praze a od 1. 9. 2017 byl k Městskému státnímu zastupitelství v Praze přeložen trvale. Je tudíž nepochybné, že do 1. 2. 2016 byl JUDr. [jméno] [příjmení] mimo jakoukoli pochybnost oprávněn vykonávat veškerou činnost státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 v této trestní věci rozhodovat i o stížnostech obžalovaných vznesených proti usnesení o zahájení trestního stíhání, a to v těch usnesení, vydaných v roce 2015. Jediným poněkud problematickým rozhodnutím státního zástupce JUDr. [jméno] [příjmení] tak zůstává usnesení sp. zn. 2 ZT 220/2015 ze dne 2.1.2017, kterým rozhodl státní zástupce o stížnosti obviněných proti usnesení, jímž bylo zahájeno a rozšířeno trestní stíhání. Toto rozhodnutí bylo učiněno JUDr. [jméno] [příjmení] dne 2.1.2017, kdy rozhodoval jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, když od 1.2.2016 do 31.8.2017 byl dočasně přidělen k Městskému státnímu zastupitelství v Praze, jak vyplývá ze zprávy, kterou si odvolací soud vyžádal od Městského státního zástupce ze dne 30.8.2021 a která jako důkaz byla

provedena v rámci původního i opakovaného veřejného zasedání u odvolacího soudu Odvolací soud k tomu uvádí následující skutečnosti. Pánem přípravného řízení je státní zástupce, je to on, kdo provádí dozor nad přípravným řízením Usnesení ze dne 2.1.2017 sp. zn. 2 ZT 220/2015 (čl. 347-358) je pravomocné, po celou dobu vedeného trestního stíhání nebylo ze strany žádného z obžalovaných napadeno, až teprve obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] v rámci odvolacího řízení. Dále odvolací soud nemohl opominout skutečnost, že výkon dohledu nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 této trestní věc byl prošetřen nadřízeným Městským státním zastupitelstvím v Praze, a to u podnětu právě obž. JUDr. [jméno] [příjmení], přičemž ze zprávy Městského státního zastupitelství v Praze sp.zn. KZT 1260/15 ze dne 7.4.2017, tedy po vydání shora zmíněného usnesení konstatuje nadřízené státní zastupitelství pouze nevypořádání se se všemi námitkami v podané stížnosti, kde jde o zmiňované usnesení sp.zn. 2 Zt 220/2017 ze dne 2.1.2017 Ani nadřízené státní zastupitelství tak neshledalo, že by rozhodoval nepříslušný státní zástupce. Rovněž je nutno uvést, že je nepochybné, že do 31.8.2017 byl JUDr. [jméno] [příjmení] stále státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, byl dočasně přidělen k výkonu práce k Městskému státnímu zastupitelství v Praze, přičemž však na rozdíl od pojmu zákonného soudce ústavní pořádek České republiky nezaručuje právo na zákonného státního zástupce. V tomto směru odkazuje odvolací soud na usnesení ÚS sp.zn. IV ÚS 3627/12 ze dne 27.11.2012, jakož i na rozhodnutí sp. zn. PL.ÚS4/14. Státní zastupitelství je monokratický centralizovaný orgán, tudíž otázka místní či věcné příslušnosti a zákonného státního zástupce dle úvahy Ústavního soudu zcela odpadá. Navíc o stížnosti obžalovaných ohledně rozšíření trestních stíhání bylo pravomocně rozhodnuto, odvolací soud je povinen toto nezrušené pravomocné rozhodnutí respektovat. I zákon o státním zastupitelství rovněž neřeší, pokud dočasně přidělený státní zástupce k vyššímu státnímu zastupitelství rozhoduje věci na nižším státním zastupitelství, v tomto případě na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 2, němuž byl do 31.8.2017 jako státní zástupce jmenován. Odvolací soud rovněž konstatuje, že jistá pochybení v přípravném řízení řešil NS pod sp. zn. 5 TŽ 12/2013 ze dne 24.4.2013 a rovněž ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 TŽ 9/2014 ze dne 19.2.2014, kdy v obou případech vzhledem k pochybením v rámci přípravného řízení NS rozhodoval na samém počátku trestního stíhání, neboť obhájci obviněných iniciovali podání stížnosti pro porušení zákona ihned poté, co pochybení orgánů činných v trestním řízení zjistili. A zájem na odstranění eventuálního nezákonného postupu se tak nedostal do kolize se zájmem na stabilitě právních vztahů založených konečným pravomocným rozhodnutím ve věci samé. Jde tak o obdobný případ, který namítal v rámci svých námitek obž. JUDr. [příjmení] [příjmení]. Pokud obž. JUDr. [příjmení] [příjmení] jakož i ostatní obžalovaní nenamítli v rámci přípravného řízení, že dle jejich přesvědčení nerozhodoval příslušný státní zástupce, kdy by relativně čas se již v průběhu přípravného řízení např. cestou podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona proti tomuto usnesení brojit, kdyby tak ještě v přípravném řízení by mohl eventuálně NS konstatovat, zda skutečně k porušení zákona došlo, o čemž však odvolací soud rozhodně není přesvědčen, je však současně zřejmé, že tato vytýkaná vada nemá z pohledu materiální stránky negativní dopad na výkon obhajoby a spravedlivý proces jako takový, kdy od tohoto rozhodnutí státního zástupce ze dne 2.1.2017 proběhlo nejen celé přípravné řízení, řízení před nalézacím soudem a teprve v řízení před soudem odvolacím v původním odvolacím řízení toto bylo namítáno, tedy s odstupem čtyř let. Za této situace opětovně odvolací soud konstatuje, že šlo sice o poněkud nestandardní rozhodnutí, kdy rozhodoval státní zástupce, který sice byl jmenován k příslušnému státnímu zastupitelství, avšak v té době měl vykonávat praxi na jiném státním zastupitelství, a to vyššího stupně, nejde však dle přesvědčení odvolacího soudu o nezákonnost, která by sama o sobě znamenala, že vydané usnesení ze dne 2.1.2017 je paktem, ke kterému není možno přihlížet. O stížnostech obžalovaných tak bylo pravomocně rozhodnuto, toto rozhodnutí nebylo v rámci eventuálně mimořádného opravného prostředku zrušeno, odvolací soud je existencí tohoto usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 dne 2.1.2017 pod sp. zn. 2 ZT 220/2015 v rámci právní stability vázán, nespátňuje v tom žádnou vadu, ohledně které by bylo nezbytné vracet věc v tomto případě až do stádia přípravného řízení. Z tohoto důvodu

nepovažuje odvolací soud usnesení státního zástupce ze dne 2.1.2017 za nezákonné. Odvolací soud rovněž nezjistil ze strany státního zástupce JUDr. [jméno] [příjmení] ani porušení ustanovení trestního řádu, jak má na mysli ustanovení § 146 odst. 2 písm. b) tr.ř., tedy že by sám rozhodoval o stížnostech podaných proti jeho rozhodnutím. Odvolací soud rovněž konstatuje, že nalézací soud nepochybil, pokud nerozhodoval o námitce vůči osobě státního zástupce JUDr. [jméno] [příjmení], který rovněž působil jako intervenující státní zástupce u hlavního líčení. Odvolací soud k tomu konstatuje, že důvody pro vyloučení vykonávání úkonů trestního řízení jsou výslovně uvedeny v případě státního zástupce v § 30 tr.ř., přičemž v řízení před soudem, tedy po nařízení hlavního líčení od podání obžaloby, již má státní zástupce postavení strany. Nejde tudíž o osobu, která jako státní zástupce rozhoduje, tak jak to činil v přípravném řízení, neboť po podání obžaloby po nařízení hlavního líčení je dominus litis, tedy ten, kdo rozhoduje, soud a nikoli státní zástupce. Pokud měli obžalovaní vůči osobě státního zástupce, který rozhodoval v přípravném řízení námitky ohledně jeho údajné podjatosti, měli je vznést v přípravném řízení, kdy by bylo rozhodováno v souladu s § 31 odst. 1 tr.ř., přičemž o tom vždycky rozhodne orgán, kterého se tyto důvody týkají. Tudíž v řízení před soudem nemůže soud rozhodnout o vyloučení státního zástupce z vykonávání úkonů trestního řízení před soudem. Proto i tuto námitku musel odvolací soud odmítnout. Další vady řízení namítl v původním odvolacím řízení obž. Ing. [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého obhájce. Jednak namítal, že vůbec nedošlo k přednesu obžaloby. V rámci této námítky je sice uvedeno, že bylo zaprotokolováno, že procesní strany k dotazu předsedy senátu uvádějí, že nežadají čtení obžaloby, neboť jsou ve všech jejích bodech seznámeni, je však zřejmé, že byl vznesen pouze dotaz, zda někdo trvá na čtení obžaloby, na což nikdo nereagoval. To však neznamená, že může být postupováno způsobem, že nebude obžaloba vůbec přednesena. K této námitce odvolací soud konstatuje následující skutečnosti. Hlavní líčení bylo zahájeno až dne 21. 10. 2019 v 09:44 hod. Tohoto hlavního líčení při samotném zahájení se zúčastnil osobně obž. Ing. [jméno] [příjmení] a rovněž i jeho obhájce [titul]. Miroslav Synek, tyto skutečnosti vyplývají z protokolu o hlavním líčení (č.l. 6348). Na č.l. 6349 2. strana je výslovně uvedeno, že procesní strany k dotazu předsedkyně senátu uvádějí, že nežadají čtení obžaloby, neboť jsou ve všech jejích bodech seznámeni. Následuje konstatování předsedkyně senátu, kdo se připojil a s jakým nárokem na náhradu škody. Obhájce obž. Ing. Veselého [titul]. Miroslav Synek je advokát, jde tak o osobu práva znalou, kdy jeho povinností dle zákona o advokacii je zastupovat zájmy klienta. Pokud obhájce souhlasil a to dne 21. 10. 2019 s postupem soudu, že nebyla přečtena obžaloba, a pokud by byl přesvědčen, že tímto postupem předsedkyně senátu došlo k újmě jeho klientů, měl tuto námitku vznést v okamžiku, kdy tato tzv. vada mohla být ihned odstraněna u nalézacího soudu přečtením obžaloby. S touto námitkou však obž. Ing. [příjmení] se svým obhájcem vyčkával další 2 roky, (nyní již 4 roky) aby tak byla vznesena až v rámci prvního odvolacího řízení. Odvolací soud, a to i v jiných věcech, opakovaně zastává právní názor, který byl, a to opakovaně shledán správným jak NS tak ÚS, že pokud je obžalovaný zastupován obhájcem v rámci řízení před soudem, tedy osobou práva znalou a dojde k přesvědčení obhajoby, že došlo postupem soudu k porušení práva obžalovaného, má vznést námitku v okamžiku, kdy takovéto, byť údajné porušení práva obžalovaného na spravedlivý proces, lze ihned napravit. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 21. 10. 2019 však vyplývá, že nikdo z přítomných obžalovaných ani nikdo z přítomných obhájců nepožadoval po nalézacím soudu čtení obžaloby, nehledě na to, že obž. Ing. [příjmení] i jeho obhájce dobře věděli, pro co byla obžaloba podána ve vztahu k obž. Ing. [jméno] [příjmení], o čemž svědčí skutečnost, že obžalovaný obdržel obžalobu již dne 25. 4. 2019 a jeho obhájce dne 10. 4. 2019. Obžalovaný i jeho obhájce tak byli dostatečně, a to dokonce s předstihem několika měsíců seznámeni, pro které skutky a pro které trestné činy je obž. Ing. [jméno] [příjmení] stíhán. Pokud nedošlo ke čtení obžaloby a odvolací soud opětovně zdůrazňuje, že se tak stalo se souhlasem a bez námitek všech přítomných osob, nemohlo dojít ke zkrácení práva žádného z obžalovaných na spravedlivý proces a vznesení této námítky s odstupem tolika let hodnotí odvolací soud jako výraz čiré obstrukce. Tento svůj právní názor rovněž odvolací soud opírá o rozhodnutí NS sp.zn. 6 Tdo 1524/2017, kdy NS v právní větě uvedl, že za podstatnou vadu řízení (nedoručení obžaloby obhájci) ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.

lze považovat takové pochybení jen tehdy, když z konkrétních souvislostí vyplývá, že mělo vliv na řádný výkon obhajoby. V této trestní věci, však obžaloba byla řádně doručena nejen obhájci, ale i obžalovaným a s jejich souhlasem pouze nebyla při zahájení čtena. K další námitce obž. Ing. Veselého, že nebyli vyslechnuti všichni obžalovaní, konkrétně obž. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení], čímž došlo ke zkrácení práva na obhajobu i ostatních obžalovaných, k tomu uvádí odvolací soud následující. [příjmení] [jméno] [příjmení] bylo umožněno se k věci vyjádřit po řádném sdělení obvinění celkem 3x, a to dne 17. 6. 2015, 25. 6. 2015 a naposledy 17. 1. 2017. Obžalovaný, a to toliko zčásti, vypovídal pouze dne 25. 6. 2015 a jinak ve dnech 17. 6. 2015 a 17. 1. 2017 využil svého práva a k věci nevypovídal. Pokud požádal o konání hlavního líčení bez své přítomnosti, nedošlo k pochybení ve vztahu k porušení práva na obhajobu i ohledně dalších obžalovaných, neboť v tomto případě nalézací soud postupoval v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 tr.ř. Toto ustanovení dokonce výslovně připouští provádění hlavního líčení, pokud nalézací soud jedná v nepřítomnosti obžalovaného, přičemž žádný z obžalovaných nemůže být ani nucen ke své výpovědi. Pokud jde o obž. Ing. [jméno] [příjmení], rovněž i on využil v přípravném řízení dne 13. 1. 2017 svého práva odmítnout k věci vypovídat. Ani tento obžalovaný nemůže být ke své výpovědi nucen. K žádnému porušení práva obž. Ing. [jméno] [příjmení] nevyslechnutím těchto dvou spoluobžalovaných tudíž nemohlo ani dojít. Vedle nezákonných odposlechů namítá obž. Ing. [příjmení] a následně v dodatku svého odvolání i obžalovaný [jméno] [příjmení] nezákonně provedený důkaz videokonference týkající se výpovědi [jméno] [příjmení], což má spočívat v tom, že jim nebyla poskytnuta videonahrávka této provedené videokonference ale pouze zvukový záznam. Odvolací soud k tomuto úkonu konstatuje, že tato videokonference v souladu s ustanovením trestního řádu proběhla při hlavním líčení dne 27. 5. 2020 (č.l. 7 046-7 056). Této videokonference se zúčastnil mimo jiné obž. Ing. [příjmení] i jeho obhájce, přičemž tento výslech formou videokonference se svědkyní [jméno] [příjmení], byl proveden v souladu s trestním řádem při zachování zásady bezprostřednosti a ústnosti. Stranám bylo umožněno klást svědkyni otázky a vyjádřit se k její výpovědi. Skutečnost, že obhajoba neobdržela vedle zvukového záznamu i videozáznam neznamena nezákonnost provedení tohoto důkazu a nalézací soud z něho mohl při hodnocení důkazní situace vycházet. Nepořízení videozáznamu není takovou vadou, která by znemožňovala nalézacímu soudu použít výslech poškozené jako důkaz v hlavním líčení. Průběh videokonference je i nadále zaznamenán na zvukovém záznamu. Odvolací soud k tomuto důkazu pak uvádí, že nejde navíc o důkaz rozhodující pro posouzení viny obžalovaných pokud jde o jednání pod bodem I. Jako projev zcela přepjatého formalismu posoudil odvolací soud námitky některých obžalovaných, pokud jde o způsob komunikace vyšetřovatele ze soukromého e-mailu s původním oznamovatelem trestné činnosti vztahující se k osobám [příjmení] a Ing. [příjmení], jakož i skutečnost, že policejní orgán anonymního oznamovatele nepoužil poučení o odpovědnosti za vědomě nepravdivé údaje ve smyslu § 158 odst. 2 tr.ř. Toto ustanovení má jednak chránit jiné osoby před nedůvodným osočením ze spáchání trestného činu, tedy osoby, které by byly křivě obviněny ze spáchání trestné činnosti, což není v případě obžalovaných. Nepoučení anonymního oznamovatele pak neznamena, že úkony policejního orgánu jakož i státního zástupce učiněného na základě anonymního trestního oznámení, ve kterém nebyl poučen oznamovatel, byly posouzeny následně jako zcela nezákonné a pro účely trestního řízení nepoužitelné. Koneckonců s tím se vypořádal i nalézací soud pod bodem 4. v odůvodnění svého rozsudku a s tímto se odvolací soud musel ztotožnit. Ne každá vada řízení znamená automaticky nezákonnost na nich navazujících řízení, kdy v tomto případě odkazuje odvolací soud na důvody, pro které by mohl zrušit napadený rozsudek ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., kdy by musely být zjištěny podstatné vady řízení, které rozsudku předcházely, zejména proto, že byla v trestním řízení porušena ustanovení, jež mají zabezpečit objasnění věci nebo právo na obhajobu. Namítanou skutečnost, že policejní orgán místo adresy služební nestandardně použil adresu soukromou, nelze rovněž považovat za takovouto závažnou vadu trestního řízení, neboť k žádnému porušení práv obžalovaných ve smyslu práva na spravedlivý proces nedošlo. Policejní orgán je navíc ve smyslu § 158 odst. 1 tr.ř. povinen, a to na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětu jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě

lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin a opatření směřujících k zjištění jeho pachatele. Odvolací soud odkazuje i na základní zásady trestního řízení vyjádřené v ustanovení § 2 tr.ř., zejména § 2 odst. 3, 4 tr.ř., kdy je jednak státní zástupce povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, přičemž dle § 2 odst. 4 tr.ř. postupují orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti. Tyto námitky procesního charakteru, vznesené některými obžalovanými tak musel odvolací soud jako nedůvodné odmítnout, a to jak v původním odvolacím řízení, tak i nyní v opakovaném odvolacím řízení. Odvolací soud tak zopakoval pro přehlednost své závěry, pokud jde o přezkum namítaných vad, tak jak je vyjádřil již v odůvodnění svého rozsudku sp.zn. 4 To 25/2021 ze dne 4.11.2021, přičemž v rámci projednání dovolání obžalovaných tyto procesní námitky uplatněné v obsahu dovolání odmítl rovněž i NS ve svém usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023, (viz bod 175. odůvodnění usnesení NS).

Přezkum skutkových zjištění

12. Pokud jde o konkrétní věcný obsah podaných odvolání, dospěl odvolací soud, a to již v původním odvolacím řízení k následujícím závěrům. Předně podstatnou součástí věcných námitek obžalovaných, obsažených v jejich odvolání a směřujících do skutkových zjištění nalézacího soudu je to, že se domáhají, aby odvolací soud hodnotil obsah provedených důkazů odlišně od nalézacího soudu a jako pravdivou posoudil jejich verzi obhajoby, přičemž verze některých obžalovaných u jednání, na kterém se podílelo vícero obžalovaných, si často odporují. Je nutné opět připomenout, že hodnocení důkazů je plně v kompetenci nalézacího soudu, kdy podle § 263 odst. 7 tr.ř. je odvolací soud vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně v hlavním líčení s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl. Povinností odvolacího soudu je posoudit, zda hodnocení důkazů nalézacím soudem bylo provedeno v souladu s § 2 odst. 6 tr.ř. a zda hodnocení provedených důkazů není provázeno svévolí ze strany nalézacího soudu. Odvolací soud konstatuje, že nalézací soud postupoval plně v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. aby byl za součinnosti stran zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. provedené důkazy hodnotil v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu a až na určité skutečnosti, která v rámci doplnění důkazní situace před odvolacím soudem doznaly změn, dospěl ke správným skutkovým závěrům, které se odrazily, pokud jde o bod I. ve správně použité právní kvalifikaci, (s výjimkou ohledně obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [příjmení]). Některé upřesnění v rámci skutkového děje pod bodem I. napravil soud odvolací poté, co některé důkazy zopakoval již v původním odvolacím řízení a další si vyžádal a provedl v původním veřejném zasedání. V opakovaném veřejném zasedání pak již doplnil dokazování zejména ve vztahu hodnocení chování některých obžalovaných ve výkonu trestu odnětí svobody z období předcházející rozhodnutí NS v dovolacím řízení a rovněž ve vztahu zaplacení uložených peněžitých trestů. Pokud jde o důkazní situaci považuje odvolací soud za potřebné uvést, že podstatnými, leč nikoli jedinými usvědčujícími důkazy, jsou výsledky řádně povoleného sledování osob, zejména zákonné a použitelné odposlechy telekomunikačního provozu, které mezi sebou vedli obžalovaní. Tyto zaznamenané odposlechy se týkají trestné činnosti obžalovaných popsané rovněž pod bodem I. kdy odvolací soud konstatuje, že těmito důkazy byla zaznamenána plánovaná, sofistikovaná a s rozmyslem páchaná trestná činnost v „přímém přenosu“, kdy z těchto důkazů vyplývá nejen konkrétní podíl jednotlivých obžalovaných na páchané trestné činnosti, ale i motiv obžalovaných, rozdělení úloh jednotlivých obžalovaných, kteří se podíleli na jejím páchání. Obžalovaní, kteří byli konfrontováni nalézacím soudem s obsahem těchto výsledků sledování a zejména s obsahem odposlechů v rámci své obhajoby dávali často nelogický, či přímo gramaticky odporující výklad obsahu odposlechů. Dále není povinností soudu přehrát, respektive provést veškeré odposlechy, kdy v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř. je povinností nalézacího soudu provést tzv. zájmové odposlechy, které mají vypovídající obsah k páchané tr. činnosti, což nalézací soud učinil, proto nemohl obstát požadavek nového obhájce obž. JUDr. [příjmení], vznesený v opakovaném veřejném zasedání na doplnění důkazní situace o

všechn pořízený telekomunikační provoz, kdy tento návrh na doplnění důkazní situace byl shledán nadbytečným. Je nutno uvést, že získané důkazy – zájmová komunikace byly velmi často v souladu s dalšími důkazy, a to jednak listinnými, ale zčásti i s obsahem svědeckých výpovědí a nejde tak o jediné usvědčující důkazy, a naopak se tak navzájem verifikují. Odvolací soud opět konstatuje, že při hodnocení výsledků sledování osob a pořízených, zákonných odposlechů telekomunikačního provozu se nalézací soud vyvaroval svévole, jde o logické a obsahu těchto důkazů odpovídající hodnocení nalézacího soudu v souladu s § 2 odst. 6 tr. ř.. Rovněž tak odvolací osud musel odmítnout námitky, že důkazy nahrazoval nalézací soud svou, „úvahou“. V rámci svého velmi podrobného odůvodnění rozsudku se nalézací soud vypořádal s obhajobou obžalovaných, s jejich procesními i věcnými námitkami, přičemž odůvodnění napadeného rozsudku koresponduje ustanovení § 125 odst. 1 tr.ř., o čemž svědčí skutečnost, že jen samotné odůvodnění rozsudku čítá 114 stran. I tohoto důvodu odmítá odvolací soud námitky některých obžalovaných, kteří namítají, že rozsudek je nepřezkoumatelný a není řádně odůvodněn. Odvolací soud konstatuje, že podstatná část obsahu písemných odvolání obžalovaných je jen opakováním jejich obhajoby před nalézacím soudem, kdy s touto obhajobou obžalovaných se nalézací soud logicky vypořádal. Proto by mohl odvolací soud s odkazem na rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva č. 30544/96 ze dne 21.1.1999 ve věci [příjmení] [příjmení] proti Španělsku odkázat, až na skutečnosti, které v rámci odvolacího řízení doznaly změn, na obsáhlé odůvodnění napadeného rozsudku, kdy takový postup je aprobován u judikaturou NS a ÚS, (sp.zn. 5 Tdo 86/2002 NS a sp.zn. II.ÚS 2947 08 ÚS). Odvolací soud dále uvádí, že stěžejní osobou na posuzované tr. činnosti byl právě obž. Ing. [jméno] [příjmení], který byl iniciátor, či organizoval a řídil trestnou činnost i pod dalšími body v napadeném rozsudku, kterými se již odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení již nezabýval. Dne 17.6.2015 po svém výsledku byla v kanceláři komisaře nalezena listina, která v rámci dokazování před odvolacím soudem v prvním odvolacím řízení byla předložena obž. Ing. [příjmení] a který nezpochybnil její autorství, kdy z této listiny je jednak zřejmé, že přes obž. [příjmení] mají být všichni ostatní informováni, má být vzata zpět žaloba na [příjmení], rovněž je zde otázka kolik obž. Ing. [příjmení] hrozí a zda má, „spolupracovat nebo bojovat“, jakož i poznámka, že obž. JUDr. [příjmení] jej zastupuje v cca 10 kauzách a má se vrátit zlato a akcie. Z těchto poznámek, které nemají adresáta a jsou psány obž. Ing. [příjmení] je patrné, že jednak obž. JUDr. [příjmení] byl skutečně jeho pravou rukou jako advokát, kdy v jednom z odposlechů ho sám obž. Ing. [příjmení] popisuje, že je chytrý jako, „opice“, navíc je patrné, že obž. [příjmení] instruuje co má dělat, kdy zde byl vztah nadřízenosti a podřízenosti mezi obž. Ing. [příjmení] a obž. [příjmení], rovněž je zřejmé, že si obž. Ing. [příjmení] uvědomoval, pro co je stíhán, a z dalšího postupu jeho obhajoby je pak zřejmé, že dal přednost, „boji“ před, „spoluprací“ s orgány činnými v trestním řízení, čímž se sám svým postojem připravil o významnou polehčující okolnost, kterou by bylo doznání, projevení kritického náhledu na svou trestnou činnost, vzhledem ke svému majetku, tam kde to bylo možné, mohl odčinit následky své trestné činnosti a mohl tak dosáhnout příznivějšího výsledku trestního řízení. Tento závěr však lze učinit s výjimkou samostatně trestně stíhaného Ing. [příjmení] i ve vztahu k obž. JUDr. [příjmení] a zčásti i ve vztahu k obž. [příjmení], který u hlavního líčení nevypovídal, zatímco v přípravném řízení se k jednání alespoň zčásti doznal a popsal i jednání spoluobž. Ing. Veselého a samostatně stíhaného Ing. Roubíčka. Odvolací soud dále shledal alarmující skutečnost, že osoba, která má právnické vzdělání, tedy obž. JUDr. [příjmení] využila svých znalostí a dovedností z oboru práva nikoli k správnému zákonnému počínání, ale zneužila tyto znalosti a dovednosti pro páchání promyšlené, plánované a sofistikované tr. činnosti, což musel vzít odvolací soud v úvahu při stanovení druhu a výše trestu. Odvolací soud znovu připomíná, že byla trestná činnost, a to nejen pod bodem I. zaznamenána v přímém zvukovém přenosu, navíc obsah těchto záznamů, jakož i výsledek sledování koresponduje s obsahem zajištěných listinných důkazů, např. zajištěných při domovních prohlídkách u některých obžalovaných, jakož i svědeckým výpovědím. Obhajoba obžalovaných pak byla založena na pouhých tvrzeních, která nemají oporu v provedených důkazech, kdy je zřejmé, že se zejména, a to nedůvodně obhajoba většiny obžalovaných spoléhala, že sledování osob a záznamy

telekomunikačního provozu obžalovaných budou ze strany jak soudu nalézacího, tak odvolacího soudu posouzeny jako důkazy nezákonné. Odvolací soud konstatuje, že málokdy mají orgány činné v trestním řízení k dispozici tolik usvědčujících důkazů, než bylo v této trestní věci. O to více zarážející je přístup většiny obžalovaných ke své trestné činnosti v rámci trestního řízení, kdy nezvážili reálnou důkazní situaci, popírali nepopíratelné a nebyli schopni přijmout kritický náhled na své jednání. Obžalovaní často dali přednost před svou spontánní výpovědí před soudem předložení písemných prohlášení, která však za výpověď považovat nelze, neboť nejsou učiněna po řádném, zákonném poučení obžalovaných a jsou často pečlivě předem připravována obžalovanými v kooperaci se svými obhájci, tato prohlášení tak nejsou způsobilá nahradit autentickou, spontánní výpověď obžalovaných v rámci hlavního líčení jako důkaz. Jistou změnu v postoji obž. Ing. Veselého zaznamenal odvolací soud po rozhodnutí NS v dovolacím řízení, kdy v rámci opakovaného veřejného zasedání usiloval obž. Ing. [příjmení] prostřednictvím nového obhájce o uzavření dohody o vině a trestu, kdy vzhledem ke stadiu řízení u státní zástupkyně s tímto návrhem logicky nemohl uspět. Nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku považuje odvolací soud k jednotlivým bodům soud uvést následující skutečnosti.

13. Pokud jde přímo o jednání pod bodem I. nalézací soud v rámci odůvodnění svého rozsudku pod bodem 25. konstatuje výpověď obž. [jméno] [příjmení], byť chybně nalézací soud uvedl datum z přípravného řízení jeho výpovědi ze dne 17. 6. 2015, kdy ve skutečnosti obž. [jméno] [příjmení] tehdy odmítl vypovídat, vypovídal až v rámci přípravného řízení dne 25. 6. 2015. Nalézací soud správně citoval z jeho výpovědi, v jakém rozsahu se ke svému jednání doznal. Svou výpověď usvědčuje i spoluobžalovaného samostatně trestně stíhaného obž. Ing. [příjmení] a zároveň obž. Ing. Veselého. Posléze již odmítl k věci vypovídat. Nalézací soud dále pod body 36. a 37. rekapituluje obsah výpovědi obžalovaného samostatně trestně stíhaného obž. Ing. [příjmení], kdy pod bodem 37. konstatuje vyjádření obžalovaného ke skutku I. v hlavním líčení dne 21. 10. 2019, kdy odvolací soud uvádí, že odděleně stíhaný obž. Ing. [příjmení] se k tomuto jednání doznal již v přípravném řízení, když byl slyšen dne 20. 6. 2015. Svoji výpověď, která byla učiněna řádně za účasti dalších obhájců obžalovaných, usvědčuje i spoluobžalovaného Ing. Veselého, obž. [příjmení] a vyjadřuje se k účasti JUDr. Vody a obž. JUDr. [příjmení], kdy však ohledně těchto dvou obžalovaných je odvolací soud vázán právním názorem vyjádřeným NS pod bodem 171 v usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022, s tím, že provedené důkazy ve vztahu k jednání obžalovaných [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení] nepostačují k prokázání jejich viny. Při hlavním líčení Ing. [příjmení] přiznal, že poskytl texty zemř. Ing. [jméno] [příjmení] spoluobžalovanému Ing. [příjmení]. Potvrdil, že na žádost spoluobžalovaného Ing. Veselého byl za obž. [titul]. Vodou v Okříškách u Třebíče, aby tento zkontroloval závěť, kdy závěť ještě nebyla zcela úplná, neboť tam nebyly některá jména. Upravenou závěť od obž. [titul]. Vody pak přivezl zpět a posléze, když byla dokončena, tak byla uložena v trezoru obž. Ing. Veselého. Nutno dodat, že v podstatné části doznání obž. Ing. [příjmení], který navíc plně prohlásil svou vinu ve smyslu skutkových zjištění nalézacího soudu, korespondují s podstatnou částí výpovědi spoluobžalovaného [příjmení]. Pokud jde o obž. JUDr. [jméno] [příjmení], konstatuje nalézací soud v bodě 48. výpověď tohoto obžalovaného k tomuto jednání, popřel, že by věděl, že závěť je padělaná, kdy odvolací soud dodává, že v další výpovědi v přípravném řízení dne 2. 10. 2017 se mimo jiné vyjádřil k telefonickému hovoru, který vedl dne 8. 4. 2015 v 14:58 hod se spoluobžalovaným Ing. [příjmení], kdy tento hovor přiznal, který se týkal ohledně vyhotovení smlouvy. Odvolací soud k tomu konstatuje, že šlo zjevně o smlouvu, která měla být uzavřena na jedné straně mezi obž. [příjmení] a na druhé straně figuroval obž. Ing. [příjmení] a obž. Ing. [příjmení]. V bodě 41. odůvodnění svého rozsudku, pak konstatuje nalézací soud, že obž. Ing. [jméno] [příjmení] k bodu I. využil svého zákonného práva, odmítl vypovídat, pouze u hlavního líčení konaném dne 22. 10. 2019 přečetl své písemné vyjádření, kdy v rámci původního odvolacího řízení uvedl, že se k jednání pod bodem I. v podstatě doznává a v opakovaném veřejném zasedání konaném dne 30.5.2024 ve svém závěrečném návrhu uvedl, že po dobu výkonu trestu měl čas přemýšlet a je si vědom, čeho se dopustil, rovněž součástí jeho závěrečného návrhu v prvním odvolacím řízení bylo, že se tímto skutkem cítí vinen, kdy ostatní

popřel. Odvolací soud k tomu konstatuje, že obž. Ing. [jméno] [příjmení] měl od počátku sdělení obvinění celkem 3x možnost se k věci v pozici obviněného, potažmo obžalovaného vyjádřit, přičemž až téměř na závěr hlavního líčení, po provedení téměř všech důkazů připustil svou vinu ohledně bodu I. V bodě 42. odůvodnění svého rozsudku pak nalézací soud konstatoval skutečnosti zjištěné z výpovědi obž. [titul]. [jméno] [příjmení], který potvrdil setkání s obž. Ing. [příjmení] v Okříškách, přičemž popřel, že by se dopustil jakéhokoliv nezákonného jednání. Odvolací soud konstatuje, že toto setkání doznal obž. [titul]. Václav Voda již v přípravném řízení po řádném sdělení obvinění dne 25. 6. 2015, připustil pouze konzultaci k závěti, na stejné výpovědi setrval i při hlavním líčení, s tím, že schůzka se samostatně stíhaným obž. Ing. [příjmení] trvala 10–15 minut, kdy se bavili o obsahu závěti a kdy mu byla předložena závěť bez určitých dat. Přiznal, že koncept závěti mu přinesl právě obž. Ing. [příjmení] s tím, že závěť měla několik listů. Zároveň připustil, že v závěti byly uvedeny tzv. obchodní podíly. Konečně pokud jde o obž. JUDr. [jméno] [příjmení], konstatoval nalézací soud v bodě 44. obsah jeho výpovědi, odvolací soud k tomu dodává, že obž. JUDr. [jméno] [příjmení] toliko připustil setkání s obž. Ing. [příjmení], že mu poskytl pouze „obecné informace“ o závěti a rovněž uvedl, že mu poslal závěť, resp. tiskopis-vzor závěti, která se nachází ve spise na č.l. 4805 a který byl i před odvolacím soudem, a to jak v průvodním, tak v opakovaném odvolacím řízení proveden a k němuž se vyjádřili i další spoluobžalovaní, přičemž tento vzor závěti nebyl předložen obž. [titul]. Vodovi samostatně stíhaným obž. Ing. [příjmení] při jejich setkání. Pokud jde o obsah dalších odposlechů, které vedl s obž. Ing. [příjmení] ohledně konzultace obsahu závěti s jinou notářkou, uvedl obž. JUDr. [jméno] [příjmení], že si to vše „vymyslel“ a tak tvrdil spoluobžalovanému Ing. [příjmení] nepravdu. Nalézací soud tak v bodech 52. – 62. konstatuje svědecké výpovědi svědků, které se vztahují k bodu I. V bodě 63. pak cituje závěry znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma, z něhož je zřejmé, že podpis v horní části třetí strany závěti zemř. Ing. [jméno] [příjmení] není pravým podpisem zemř. Ing. [jméno] [příjmení] a podpis umístěný uprostřed spodní části přelepu, je pravděpodobně padělek typu napodobeniny, kdy závěry znaleckého posudku byly ztvrzeny i před nalézacím soudem. V bodě 64. pak nalézací soud uvádí listinné důkazy, z kterých vycházel, ve svých úvahách ohledně viny obžalovaných v bodě I., kdy v dalších svých bodech konstatuje přehrání záznamu telekomunikačního provozu uskutečněných na základě příkazu soudu a vyplývajících z protokolů o nich pořízených, kdy v bodě 68.–86 rekapituluje provedené důkazy i jejich obsah a dospívá k závěru o vině obžalovaných. S těmito závěry se odvolací soud musel ztotožnit, přesto však považuje za nutné zdůraznit následující skutečnosti. Vedle částečného doznání obž. [příjmení], posléze u obž. Ing. Veselého, alespoň jeho částečného doznání a v opakovaném veřejném zasedání u odvolacího soudu prohlášení obž. Ing. Veselého, že si je vědom, čeho se pod bodem I. dopustil, je tato trestná činnost prokázána úplným doznáním obž. Ing. [příjmení], přičemž ve vztahu k další osobě, která se podílela na tomto jednání pod bodem I. tedy JUDr. [jméno] [příjmení] jsou stěžejními důkazy mj. i odposlechy záznamu telekomunikačního provozu, kdy ve shodě se soudem I. stupně odvolací soud poté, co se seznámil s těmito odposlechy, konstatuje, že bylo plně prokázáno, že plán na sfalšování závěti Ing. [jméno] [příjmení], vymyslel a koordinoval obž. Ing. [jméno] [příjmení], který se to rozhodl realizovat v rámci jediného telefonátu se samostatně stíhaným obž. Ing. [příjmení] poté, co mu obž. Ing. [příjmení] sdělil, že zůstavitel Ing. [jméno] [příjmení] náhle zemřel. Z tohoto odposlechu navíc vyplývá, že obž. Ing. [příjmení] informoval, že Ing. [jméno] [příjmení] nestihl vyhotovit závěť, neboť tři týdny před svou smrtí požádal obž. Ing. [příjmení] o součinnost s jejím pořízením. Obž. Ing. [příjmení] v rámci jediného telefonátu okamžitě reagoval, že by to uměl zařídit, což se posléze stalo. Z odposlechů jsou dále zjevné kontakty obž. Ing. Veselého s obž. JUDr. [jméno] [příjmení], který byl požádán o vyhotovení takového konceptu závěti. Řešila se otázka, zda závěť má vzniknout podle starého či nového občanského zákoníku, co je výhodnější. Odvolací soud má za prokázané, což vyplývá i z předloženého e-mailu obž. JUDr. [příjmení], že ten dne 24. 4. 2014 obž. Ing. [příjmení] zaslal minimálně vzor závěti. Odvolací soud k tomu konstatuje, že e-mail o obž. JUDr. [jméno] [příjmení] ze dne 24. 4. 2014 v 11:27 hod. odpovídá telefonickému rozhovoru mezi obž. JUDr. [příjmení] a

obž. Ing. [příjmení], kdy Ing. [příjmení] žádá, aby mu závět' poslal ještě na další adresu. Odvolací soud, který tento důkaz znova provedl, tak konstatuje, že tento předložený tiskopis závěti-vzor lze nalézt na internetu, a který neobsahuje jakékoliv podrobnosti a jde jen o tiskopis-vzor, kdy tento vzor nemohl být předložen obž. [titul]. Vodovi, který konec konců u prvního odvolacího řízení i v opakovaném odvolacím řízení, když mu tento tiskopis závěti byl předložen, konstatoval, že mu byla předložena závět' odlišná. Odvolací soud rovněž konstatuje, že od okamžiku zaslání konceptu, či vzoru závěti JUDr. [jméno] [příjmení] obž. Ing. [příjmení] dne 24. 4. 2014 v 11:27 hod až do okamžiku, kdy byla závět' odvezena samostatně trestně stíhaným obž. Ing. [příjmení] obž. [titul]. Vodou, aby jí zkontroloval, tedy do dne 27. 4. 2014, nevyplývá ze záznamu telekomunikačního provozu, obž. Ing. Veselého, že by tuto závět' předloženou obž. JUDr. [jméno] [příjmení] v podobě, kterou předložil obž. JUDr. [jméno] [příjmení] orgánům činným v trestním řízení, obž. Ing. [příjmení] akceptoval, či použil, ani se neobrátil například na spoluobžalovaného JUDr. [jméno] [příjmení], či na obž. JUDr. [jméno] [příjmení] s žádostí o skutečné vyhotovení konceptu závěti. Odvolací soud rovněž v původním odvolacím řízení v rámci odůvodnění svého rozsudku ze dne 4.11.2021 konstatoval zaznamenaný telekomunikační provoz mezi obž. JUDr. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení], kdy měl za to, že záznam oba obžalované při přípravě konceptu závěti, resp. podvrhu usvědčuje, přičemž však důkazní situace ve smyslu prokázání viny ohledně tohoto jednání u obž. JUDr. [jméno] [příjmení] byla shledána NS ČR nedostatečnou pro jeho odsouzení a tímto právním názorem byl odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení vázán. Odvolací soud uvádí, že obž. [titul]. Voda v rámci své obhajoby vysvětlil obsah telefonních hovorů, který vedl s obž. Ing. [příjmení] týkající se závěti. Jde o dva rozhovory ze dne 24. 4. 2014 a to jednak v 14:19 hod a dále 14:58 hod. Z rozhovoru ze dne 24. 4. 2014 v 14:19 hod mj. vyplývá, že obž. Ing. [příjmení], informuje obž. [titul]. Vodou, že ta první závět' je urgentní. Na druhý rozhovor obž. Ing. Veselého se spoluobžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení], kdy se domlouvá setkání samostatně trestně stíhaného obž. Ing. [příjmení] s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] v Okříškách u Třebíče, navazuje rozhovor mezi obž. Ing. [příjmení] se samostatně trestně stíhaným obž. Ing. [příjmení] a to dne 24. 4. 2014 v 15:00 hod, tj. 2 min., poté co byl ukončen rozhovor mezi obž. Ing. [příjmení] a obž. [titul]. Vodou. V tomto rozhovoru obž. Ing. [jméno] [příjmení] sděluje samostatně trestně stíhanému Ing. [příjmení], aby při setkání s obž. [titul]. Vodou normálně řekl, o co se jedná, co potřebují, aby to bylo v pořádku a že se to bude uzavírat. Navíc obž. Ing. [příjmení] uvedl, že v konceptu u některých věcí závěti, učinil otazníky a na ty se měl obž. Ing. [příjmení], výslovně zeptat. Zároveň se dohadují, aby zde byly v pořádku data, na které upozorňoval Ing. [příjmení]. Obž. Ing. [příjmení] výslovně apeloval, že prostě potřebují, aby byla závět' v pořádku. O bližším vztahu mezi obž. Ing. [příjmení] a [titul]. Vodou, který obž. [titul] Voda popíral, mimo jiné svědčí i prokázána skutečnost, že obž. [titul]. Voda v pozici notáře vyhotovoval notářské zápisy i ohledně skutků IV. a VIII. v napadeném rozsudku, které nebyly již předmětem opakovaného odvolacího řízení, kdy tyto notářské zápisy byly rovněž použity při páchání tr. činnosti. NS však i u obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zaujal právní názor, že provedené důkazy nepostačují k prokázání viny obž. [titul]. [jméno] [příjmení] ve smyslu naplnění skutkového podstaty pokusu zločinu pod bodem I. zaujal tak odlišný právní názor, než měl jak soud nalézací, tak soud odvolací v původním odvolacím řízení, zejména pokud jde o průkaznost zaznamenaného telekomunikačního provozu mezi obž. Ing. [příjmení] s obž. [titul]. Vodou a JUDr. [příjmení], kdy tento právní názor NS je pro odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení závazný, tak jak je vyjádřen pod bodem 171 v usnesení NS sp.zn. 5 Tdo 702/2022, což vyústilo ve zprošťující výrok ve vztahu k obžalovaným [titul]. Vodovi a JUDr. [příjmení], pokud jde o bod I. Odvolací soud zdůrazňuje rovněž spěch obžalovaných, kteří se zúčastnili na spáchání jednání pod bodem I., neboť tato padělaná závět' musela být připravena k použití a k předložení do příjezdu poškozené [jméno] [příjmení] z Kanady, musela obsahovat nejen výčet majetku, stanovení podílů, ale musela být opatřena padělkem podpisu zemř. Ing. [jméno] [příjmení]. Ze záznamu telekomunikačního provozu je zřejmé, že na tomto jednání měl posléze participovat i spoluobžalovaný JUDr. [příjmení] [příjmení], který byl instruován spoluobžalovaným Ing. [příjmení], aby v následujícím právním sporu za situace, kdy by byla tato

závěť zpochybněna, by zastupoval, a to všechny dědice proti vdově po zemř. Ing. [jméno] [příjmení] proti dědičce [jméno] [příjmení]. Pokud jde o jednání pod bodem I. obsahu záznamů telekomunikačního provozu odpovídají i listinné důkazy, které byly zajištěny při domovních prohlídkách. Jednak šlo o domovní prohlídku obž. Ing. [příjmení], kde byla mj. nalezena obálka nadepsaná v místě adresáta, „Pan Roubíček“ a v místě odesilatele, „JUDr. [jméno] [příjmení]“. Dále šlo o doklady Ing. [jméno] [příjmení], koncept smlouvy o smlouvě budoucí mezi obž. [jméno] [příjmení] na straně jedné a obž. Ing. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [příjmení] na straně druhé, náčrt dělení majetku zesnulého Ing. [jméno] [příjmení], vidimovaná kopie údajné závěti Ing. [jméno] [příjmení] ze dne 22. 1. 2014, kopie plné moci s pravým podpisem Ing. [jméno] [příjmení]. Rovněž k tomuto skutku byly zajištěny listinné důkazy při domovní prohlídce, resp. prohlídce kanceláře obž. Ing. [jméno] [příjmení], zejména šlo o vyhotovení předmětné závěti Ing. [jméno] [příjmení], ale bez podpisů svědků, tabulkový přehled rozdělení majetku zůstavitele Ing. [jméno] [příjmení], výpis z obchodního rejstříku ke společnosti PAFRA, s.r.o. s barevným vyznačením podílu. Další písemnosti z dědického řízení po zemř. Ing. [jméno] [příjmení] vedeném u notáře JUDr. [příjmení], coby soudního komisaře, kopie plné moci s pravým podpisem Ing. [jméno] [příjmení], kdy šlo o stejnou plnou moc nalezenou při domovní prohlídce obž. Ing. [jméno] [příjmení], rovněž koncept smlouvy o smlouvě budoucí mezi obž. [jméno] [příjmení] na straně jedné a obž. Ing. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [příjmení] na straně druhé, kopie náčrtku dělení majetku zesnulého Ing. [jméno] [příjmení], kdy originál náčrtku byl nalezen při domovní prohlídce u obž. Ing. [příjmení]. Rovněž byl nalezen diář obž. Ing. [jméno] [příjmení] z období dubna 2014, z něhož je zřejmé, že byly naplánovány dvě schůzky s osobou jménem, „[příjmení]“ a jedna schůzka s osobou jménem, „Voda“. Při domovní prohlídce obž. [jméno] [příjmení] byl rovněž nalezen koncept smlouvy o smlouvě budoucí mezi obž. [jméno] [příjmení] na straně jedné a obž. Ing. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [příjmení] na straně druhé, rovněž kopie náčrtku dělení majetku zesnulého Ing. [jméno] [příjmení] a tabulkový přehled rozdělení majetku zůstavitele Ing. [jméno] [příjmení]. Vzhledem k výpovědi obž. Ing. [příjmení], který se k tomuto jednání doznal, částečnému doznání obž. [jméno] [příjmení], jakož i částečnému doznání obž. Ing. [jméno] [příjmení] v kontextu s provedenými svědeckými výpověďmi, vzhledem k obsahu telekomunikačního provozu v kontextu s těmito listinnými důkazy nalezenými při domovních prohlídkách, pak tyto důkazy spolehlivě prokazují vinu nejméně obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení]. Vedle částečného doznání některých obžalovaných shora zmíněných, k závěru znaleckého posudku, záznamů telekomunikačního provozu, výsledků domovních prohlídek, odkazuje odvolací soud i na obsah některých svědeckých výpovědí, některá tvrzení obžalovaných v rámci jejich obhajoby, zároveň vyvracejí. O tom, že žádná závěť neexistovala, před předložením padělku obžalovanými v rámci dědického řízení, svědčí obsah svědeckých výpovědí zemřelých synů Ing. [jméno] [příjmení], svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ml. Svědek [jméno] [příjmení] výslovně uvedl, že o závěti svého otce vůbec nic nevěděl. Zároveň připustil, že to měl být právě obž. Ing. [příjmení], který měl dědictví vyřídit. Druhý syn [jméno] [příjmení] ml. uvedl, že to byl až obž. Ing. [příjmení], kdo předložil závěť. Zároveň svou výpověď [jméno] [příjmení] ml. usvědčuje i obž. Ing. [příjmení], neboť ho informoval o tom, že otec měl mít rozpracovanou, avšak nehotovou závěť u JUDr. [příjmení]. Pak je vyvráceno tvrzení obž. JUDr. [příjmení], že nevěděl o tom, že předložená závěť v dědickém řízení, je závěť padělaná, neboť byl dobře informován, že Ing. [jméno] [příjmení] nestačil závěť vyhotovit, navíc právě tato závěť, jak vyplývá z odposlechů, byla vnímána jako nejslabší článek v plánu obžalovaných na poškození nároku vdovy [jméno] [příjmení] v rámci dědického řízení. Napadená výpověď prostřednictvím videokonference poškozené [jméno] [příjmení], pak není pro uznání viny obžalovaných v tomto směru rozhodující, neboť [jméno] [příjmení] většinou žila v Kanadě, její výpověď v rámci videokonference s výjimkou vztahů se svým zemřelým manželem nepřinesla žádné podstatné skutečnosti. Odvolací soud rovněž musí odkázat na obsah výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], která při hlavním líčení v podstatě uvedla, že, „kluci napsali závěť za něj“, tím zřejmě myslí za svého syna zemř. Ing. [jméno] [příjmení]. Odvolací soud vzhledem k doplnění důkazní situace, a to již

v rámci původního odvolacího řízení pod bodem I. nesouhlasil s výpočtem škody, kterou učinil nalézací soud podle tehdy známého rozhodnutí notáře, coby soudního komisaře, kdy uvedl, že poškozené [jméno] [příjmení] hrozilo způsobení škody ve výši 35.614.839 Kč. Jednak odvolací soud zjistil, že tento výpočet byl chybný, navíc v popisu skutkového děje nevyplývalo, jaká měla být konkrétní výše majetkového podílu poškozené [jméno] [příjmení] na základě padělané závěti vyjádřená v penězích, kdy nalézací soud vycházel z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 32 D 219/2014 ze dne 26.1.2018, které však bylo napadeno opravným prostředkem a nestalo se pravomocným, proto si odvolací soud vyžádal pravomocné rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2, přičemž z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 32 D 219/2014 ze dne 27.5.2021, které nebylo právní moci dne 17.6.2021 vyplývá, že čistá hodnota pozůstalosti po zemř. Ing. [jméno] [příjmení] činila 129.688.948,23 Kč, kdy tak 2,5 % z majetku manžela v padělané závěti odpovídá částce 3.242.223,70 Kč, namísto jejího zákonného podílu dědice ze zákona, kdy měla správně poškozená [jméno] [příjmení] z majetku svého manžela zdědit podíl ve výši 43.229.649,41 Kč a po odečtení částky 3.242.223,70 Kč, kterou na základě padělané závěti měla dle vůle obžalovaných, „zdědit“, hrozilo v případě dokonání trestné činnosti obžalovaných poškozené [jméno] [příjmení] způsobení škody ve výši 39.987.425,71 Kč však vzhledem k závaznému právnímu názoru vyjádřeného pod bodem 172. v usnesení NS sp.zn. 5 Tdo 702/2022 musel odvolací soud převzít nesprávnou výši škody z napadeného rozsudku, tedy hrozící škodu ve výši toliko 35 614 839 Kč. Odvolací soud tak doplnil popis skutku o toto usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, kdy však musel převzít výši hrozící škody z napadeného rozsudku, tak jak jí vyčíslil nalézací soud, byť je zřejmé, že hrozila škoda větší, pokud by se obžalovaným podařilo s padělanou závětí uspět ke škodě pošk. [jméno] [příjmení], kdy však k dokonání, a tedy ke způsobení škody poškozené [jméno] [příjmení] nedošlo. Odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení odmítl tvrzení obhájce obž. Ing. Veselého, že dle výpočtu obhajoby hrozila škoda pouze ve výši cca 3.000.000 Kč, aniž by k této tvrzené částce předložil jakýkoli důkaz, navíc bylo tvrzení obhájce v rozporu s vyjádřením samotného obž. Ing. Veselého v rámci jeho konečného návrhu. Odvolací soud dodává, že i NS se v dovolacím řízení s výjimkou výše hrozící škody plně ztotožnil se soudem nalézacím i soudem odvolacím, pokud jde o skutková zjištění, promítnuta do uznání viny v bodě I. u obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], a to i ve vztahu k minimální hrozící škodě v případě dokonání uvedeného zločinu tedy ve výši 35 614 839 Kč.

Organizovaná skupina

14. Odvolací soud vzhledem k námitkám některých obžalovaných rovněž přezkoumal, zda z jejich strany došlo k naplnění znaku organizované skupiny. Nalézací soud dospěl k závěru, že k naplnění znaku organizované skupiny došlo v případě obžalovaných [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], pokud jde o trestnou činnost pod bodem I. Odvolací soud konstatuje, že na rozdíl od organizované zločinecké skupiny, která je definovaná v ust. § 129 tr. zákoníku organizovaná skupina přímo v trestním zákoníku definována není, byť její pojem vyplývá mj. z ustálené judikatury NS. Dle rozhodnutí NS sp. zn. 4 Tdo 684/2014 se znaky organizované zločinecké skupiny podle § 129 tr. zákoníku do určité míry shodují se znaky organizované skupiny a vzájemně se nevylučují. Dle rozhodnutí NS sp. zn. 6 Tdo 526/2013 existence organizované skupiny není podmíněna tím, aby všichni její členové byli současně spolupachatelé trestného činu ve smyslu § 23 tr. zákoníku, ale jejímu účastníky mohou být i účastníci na trestném činu podle § 24 odst. 1 tr. zákoníku, případně další osoby, mající na činu podíl, dokonce přímo neztotožněné za splnění předpokladu, že jsou trestně stíhané osoby takovéto okolnosti vědomy. Podle rozhodnutí NS sp. zn. 6 Tdo 244/2018 je organizovaná skupina sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, mezi kterými dochází k určité dělbě úkolů v důsledku, čehož se činnost vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, a tudíž se zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, a tím i jeho škodlivost a závažnost. Tento právní závěr doplnilo i další rozhodnutí NS sp. zn. 6 Tdo 956/2017, které navíc konstatovalo, že organizovaná skupina nemusí mít trvalejší

charakter. Ve světle této zmíněné judikatury NS je zřejmé, že ve všech dalších případech, které v rámci této trestní věci řešil nalézací soud, včetně jednání pod bodem I., kdy naplnění tohoto znaku konstatoval nalézací soud, učinil tak v souladu s výkladem trestního zákona a s ustálenou právní praxí ve světle judikatury NS, neboť je zjevné, že na jednání pod bodem I. participovaly nejméně čtyři osoby, které měly rozděleny úkoly ve snaze dokonat zamýšlený zločin, tak jak je níže rozvedeno. Pokud jde tak o jednání pod bodem I., nemohl si ani odvolací soud nepovšimnout značné plánovitosti, jakož i rozdělení úkolů mezi jednotlivé obžalované, jakož i znalost obžalovaných, pokud jde o skutečnost, že na tomto jednání participují další osoby. Hlavním organizátorem a hlavním iniciátorem tohoto jednání pod bodem I. byl obž. Ing. [jméno] [příjmení], který v podstatě koordinoval a řídil činnost ostatních obžalovaných. [příjmení] [jméno] [příjmení] věděl o činnosti obž. Ing. [jméno] [příjmení], ale rovněž o činnosti o obž. JUDr. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [příjmení]. Pokud jde o samostatně stíhaného obž. Ing. [příjmení], byl řízen obž. Ing. [jméno] [příjmení], věděl o tom, že se na této trestné činnosti podílí rovněž obž. JUDr. Jaroslav Truneček. Odvolací soud k bodu I. uvádí i konkrétní časové kroky, které navazovaly a prokazují tak, že tato trestná činnost byla spáchána v rámci organizované skupiny. Obž. Ing. [jméno] [příjmení] obdržel vzor závěti od obž. JUDr. [příjmení], u něhož však nebylo prokázáno dle závazného právního názoru NS, že byl zasvěcen, a tedy plně informován o plánovaném zločinu, byl posléze připraven koncept závěti, kdy obž. Ing. [jméno] [příjmení] koncept předává obž. Ing. [příjmení], který koncept závěti veze za obž. [titul]. [jméno] [příjmení] mimo Prahu do městysu Okříšky poblíž Třebíče, kdy obž. [titul]. Václav Voda závět zkontroluje, opoznámkuje a následně toho dochází k finalizaci této závěti, přičemž rovněž u [titul]. [jméno] [příjmení] dle právního názoru NS nebyla prokázána vědomost, že jde o padělek závěti již zemřelé osoby, připravovaný pro plánový zločin pokusu podvodu, kdy obž. Ing. [jméno] [příjmení] dále zajistil padělaný podpis zemř. Ing. [jméno] [příjmení] na této závěti, kterou následně obž. Ing. [jméno] [příjmení] a samostatně trestně stíhaný obž. Ing. [příjmení] jako svědci podepisují, závět je uložena u obž. Ing. [jméno] [příjmení], kdy na základě této závěti má mj. se obohatit na majetku zemř. Ing. [jméno] [příjmení] a ke škodě dědičky [jméno] [příjmení] právě obž. [jméno] [příjmení], obž. JUDr. [příjmení] [příjmení] je pak připraven zastupovat všechny dědice, což se rovněž stalo, neboť z odposlechů jednoznačně vyplývá, že nejslabším místem tohoto jednání obžalovaných byla právě padělaná závět. Obž. JUDr. [příjmení] [příjmení] nastupuje poté, co je tato závět zpochybněna v rámci dědického řízení. Obž. JUDr. [příjmení] na žádost obž. Ing. Veselého právě v řízení o pozůstalosti zastupoval i oba syny zemř. Ing. [příjmení] poté, co byla závět formálně zpochybněna právním zástupcem pošk. [jméno] [příjmení] ve věci projednávání dědictví u notáře JUDr. [příjmení]. Byl to obž. JUDr. [příjmení] [příjmení], který jako právní zástupce všech dědiců, a to nejen synů zemř. Ing. [jméno] [příjmení], ale i dalších osob, podal u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu na určení pravosti závěti zpochybněné pošk. [jméno] [příjmení]. Rovněž připravil návrh smlouvy o smlouvě budoucí o darování spoluvlastnických podílů tak, aby se ke škodě pošk. [jméno] [příjmení] obohatili z tohoto jednání i obž. Ing. [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení]. Šlo jednoznačně o koordinované jednání všech obžalovaných na tomto participujících, řízených obž. Ing. [jméno] [příjmení] a byl tak plně naplněn znak organizované skupiny. I tento závěr jak soudu nalézacího, tak soudu odvolacího v původním odvolacím řízení nebyl zpochybněn NS v rámci dovolacího řízení.

15. Závěrem, pokud jde o jednání pod bodem I. výroku napadeného rozsudku, NS v rámci odůvodnění svého usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023, konkrétně pod bodem 175. další skutkové i právní námitky obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] ve vztahu k bodu I. namítaných v rámci jimi podaných dovolání (tedy s výjimkou výše hrozící škody), jakož i ve vztahu k dalším skutkům neshledal důvodnými a tudíž mohl odvolací soud tak zopakovat své závěry vyjádřené k bodu I. tak jak je učinil již ve svém rozsudku sp.zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 s výjimkou v určení hrozící výše hrozící škody, kterou musel převzít z napadeného rozsudku, byť je zjevně chybná a s výjimkou ve vztahu k osobám obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], kdy vzhledem k závaznému

právnímu názoru NS o nedostatečnosti důkazní situace ve vztahu k těmto dvěma obžalovaným, kdy se provedenými důkazy nepodařilo dle názoru NS prokázat, zejména po stránce subjektivní, participaci obou obžalovaných na připravovaném zločinu podvodu, což muselo vyústit v jejich zproštění z důvodu uvedených § 226 písm. c) tr.ř., kdy tak plně odvolací soud vyhověl v opakovaném odvolacím řízení odvoláním obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], kdy jejich zproštění v návaznosti na rozhodnutí dovolacího soudu u opakovaného veřejného zasedání navrhla i intervenující státní zástupkyně, kdy tak původně písemné odvolání státního zástupce podané v neprospěch obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] sice nebylo na dotaz předsedy senátu vzato intervenující státní zástupkyni zpět, ale fakticky změněno na odvolání podané v jejich prospěch.

Přezkum uložených trestů

16. Vedle obžalovaných, kteří v rámci svých odvolání napadali výrok o vině, tím napadali samozřejmě výroky navazující, včetně výroků o uložených trestech. Odvolání rovněž podal i státní zástupce, a to mimo jiné v neprospěch [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení]. Odvolání, která byla podána v neprospěch těchto obžalovaných státním zástupcem směřovala do výroku o uložených trestech. Vzhledem k tomu, že v původním odvolacím řízení odvolací soud, pokud jde o bod I., s odkazem na ust. § 254 odst. 2 tr.ř. vzhledem k tomu, že zde bylo podáno státním zástupcem odvolání v neprospěch obžalovaných, kteří participovali na jednání pod bodem I. do výroku o trestu, shledal toto odvolání státního zástupce odvolací soud zčásti důvodným, kdy navíc pozměnil skutková zjištění nalézacího soudu, kdy tak došlo k navýšení výše škody, která v rámci spáchaného pokusu zvláště závažného zločinu hrozila ke škodě pošk. [jméno] [příjmení], a to z původní částky zjištěné nalézacím soudem ve výši 35.614.839 Kč, kdy tak tato částka byla shledána jako chybný výpočet, neboť dle pravomocně skončeného dědického řízení hrozila pošk. [jméno] [příjmení] škoda o více než 4.000.000 Kč vyšší, konkrétně částka 39.987.425,71 Kč, a tuto změnu ve výši hrozící škody promítl odvolací soud i ve výroku o trestu týkajících se obžalovaných, kteří participovali na jednání pod bodem I. Pokud jde o obž. [jméno] [příjmení], odvolací soud v původním odvolacím řízení neakceptoval návrh státního zástupce na uložení nepodmíněného trestu v trvání 5 let, naopak převzal původní výměru nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 3 let, který byl obžalovanému uložen dle § 209 odst. 5 tr. zákoníku, a to za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku, kdy jde o trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kdy pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen opět do věznice s ostrahou, avšak v případě obž. [jméno] [příjmení] navýšil vedlejší peněžitý trest o částku 50.000 Kč, kdy tak došlo ke zvýšení počtu denních sazeb z 200 denních sazeb, jak je určil soud odvolací, na 210 denní sazeb. Pokud jde o obž. JUDr. [jméno] [příjmení], zde odvolací soud v původním odvolacím řízení vyhověl odvolání státního zástupce v navýšení výměry nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy se sice státní zástupce domáhal uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, který by byl vyměřen jako úhrnný trest ve výměře 6 let, kdy oproti rozsudku soudu I. stupně navýšil výměru nepodmíněného trestu odvolací soud v původním odvolacím řízení o půl roku, uložil tak obžalovanému za trestné činy pod body I., jakož i sbíhající se trestné činy pod body II. a V., jakož i VIII. v napadeném rozsudku, tedy celkem za 4 skutky původní nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3,5 let, a to dle trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kdy tak jde o úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3,5 let, kdy po splnění zákonných podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Odvolací soud dále převzal z napadeného rozsudku i vedlejší peněžitý trest ve výměře 200.000 Kč vyměřený jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba byla stanovena částkou 1.000 Kč, a tak byla převzata výměra peněžitého trestu beze změn, avšak odvolací soud se rozhodl v původním odvolacím řízení obž. JUDr. [jméno] [příjmení] uložit další vedlejší trest ve smyslu § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku, a to trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání advokáta na dobu 8 let, neboť se své trestné činnosti dopustil v pozici advokáta, své právní znalosti uplatňoval nikoli v souladu se zákonem, ale ve prospěch

páchané trestné činnosti, kdy u něho absentoval jakýkoliv sebekritický náhled, což vzal odvolací soud v úvahu při kombinaci ukládaných trestů. U obž. Ing. [jméno] [příjmení] se domáhal státní zástupce v původním odvolacím řízení uložení nepodmíněného trestu v uložení 10 let při ponechání současně uloženého peněžitého trestu, jak jej zvolil nalézací soud ve výměře 5.000.000 Kč a zachování trestu propadnutí věci. Již v původním odvolacím řízení odvolací soud konstatoval, že státní zástupce navrhl odvolacímu soudu uložení nezákonného trestu odnětí svobody, neboť obž. Ing. [jméno] [příjmení] správně ukládal nalézací soud úhrnný trest podle trestní sazby nejprísněji trestného činu, tedy dle § 209 odst. 5 tr. zákoníku, kdy obžalovaný byl ohrožen maximální výměrou trestu odnětí svobody v trvání 10 let, přičemž státní zástupce opomněl skutečnost, že obžalovanému byl zároveň uložen vedlejší peněžitý trest ve výměře 5.000.000 Kč, kdy odvolací soud poukazuje na znění ust. § 68 odst. 3 tr. zákoníku, který stanoví, že počet denních sazeb soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, kdy dvojnásobek počtu denních sazeb nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesáhnout horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody. Pokud by obžalovaný totiž peněžitý trest neuhradil, je nutno k požadovanému trestu v trvání 10 let, jak se toho domáhal státní zástupce, připočíst náhradní trest odnětí svobody ve výměře odpovídající dvojnásobku uložených denních sazeb v počtu 500, tj. náhradní trest odnětí svobody v trvání 2,7 roků. Proto odvolací soud tento návrh jako návrh nezákonného trestu musel již v původním odvolacím řízení odmítnout, převzal z původního rozsudku soudu I. stupně původní výměru uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 7 let, kdy pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, kdy vzhledem k majetkovým zjištěním, která si vyžádal odvolací soud, a to ke všem obžalovaným, kterým byly ukládány vedlejší peněžitě tresty, tak vzhledem k majetku obž. Ing. [jméno] [příjmení] k počtu firem, které ovládá a peněz, které u něho byly zajištěny, sbírky motorových vozidel a dalšímu majetku obžalovaného, navýšil tento peněžitý trest na částku 7.500.000 Kč a převzal jako správný a zákonný další vedlejší trest propadnutí věci. U tohoto obžalovaného musel odvolací soud zohlednit jeho vůdčí postavení při páčání trestné činnosti s ostatními spoluobžalovanými, jakož i absenci kritického postoje ke své spáchané trestné činnosti. Pokud jde o obžalované [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] vzhledem k zprošťujícímu výroku, kdy byl odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení vázán právním názorem NS, vyjádřeném v odůvodnění jeho usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023 konkrétně v bodě 171, nezabýval se v opakovaném odvolacím řízení otázkou trestů těmito dvěma obžalovanými, naopak vyhověl odvolání obou těchto obžalovaných, jakož i závěrečnému návrhu intervenující státní zástupkyně, které se promítlo ve zprošťujícím výroku ohledně obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení].

17. Odvolací soud v této trestní věci vzal již v původním odvolacím řízení v úvahu v případě obžalovaných, při posuzování druhu a délky ukládaných trestů jednak jejich konkrétní podíl na páchané trestné činnosti, společenskou škodlivost a závažnost jejich jednání, počet spáchaných skutků, tím i počet spáchaných zločinů, či přečinů a dosavadní trestní zachovalost. Nejprísnější trest již soud nalézací správně ukládal obž. Ing. [příjmení], který měl vůdčí roli u skutků, na jejichž spáchání se podíleli i další obžalovaní, byl shledán vinným ze spáchání v této trestní věci nejvyššího počtu skutků, odvolací soud nemohl opominout ani výši škody, kterou způsobil, popřípadě která hrozila, sofistikovanost, plánovitost trestné činnosti, kdy v jeho případě mu lze přiznat jako polehčující okolnost, vedle částečného doznání k bodu I., pouze dosavadní trestní zachovalost. I tak mu byl vyměřen nepodmíněný trest odnětí svobody ještě v polovině zákonné trestní sazby v kombinaci se shora uvedenými tresty vedlejšími. V případě obž. [příjmení] a JUDr. [příjmení] jim byly rovněž uloženy, mimo jiné, také nepodmíněné tresty odnětí svobody, avšak velmi mírné vzhledem k počtu trestných činů, z nichž byli shledáni vinnými, jakož i vzhledem k společenské škodlivosti, plánovitosti a sofistikovanosti jejich trestné činnosti. Ve výši ukládaných peněžitých trestů odvolací soud v původním odvolacím řízení zohlednil majetkové poměry jednotlivých obžalovaných, kdy si provedl pro potřeby prvního odvolacího řízení aktuální majetkové šetření k jednotlivým obžalovaným, tyto důkazy byly provedeny v rámci veřejného zasedání v souladu s §

213 tr.ř., kdy byly vyžádány zprávy z bankovních ústavů, z katastru nemovitostí, z evidence motorových vozidel, jakož i z obchodního rejstříku. Těm obžalovaným, kteří se dopustili své trestné činnosti z pozice výkonu svého povolání, byly uloženy v původním odvolacím řízení uloženy vedlejší tresty zákazu činnosti jako prevence do budoucna. Odvolací soud zastával tehdy právní názor, že pokud se někteří obžalovaní zpronevěřili své právnické činnosti a zneužili svých znalostí pro páčání trestné činnosti, pak je uložení trestů zákazu činnosti plně na místě. Odvolací soud vzal tehdy v původním trestním řízení na straně jedné v úvahu i dobu, která uplynula od spáchání trestné činnosti, na straně druhé však nemohl ignorovat absenci kritického postoje drtivé většiny obžalovaných ke své trestné činnosti.

18. Vzhledem k závaznému právnímu názoru NS vyjádřenému v odůvodnění jeho usnesení sp.zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2023 konkrétně v bodě 172. ve vztahu k původně uloženým trestům odvolacím soudem v prvním odvolacím řízení, odvolací soud musel pozměnit výroky o trestu oproti svému původnímu rozhodnutí, a to v případě obž. [jméno] [příjmení], obž. JUDr. [jméno] [příjmení] a obž. Ing. [jméno] [příjmení]. Vzhledem k závaznému pokynu NS ke zproštění obžalovaných [titul]. [jméno] vody a JUDr. [příjmení] z jednání pod bodem I. nebyl důvod se zabývat ohledně těchto dvou obžalovaných otázkou trestu. NS v rámci odůvodnění svého rozhodnutí uvedl konkrétně následující. Státní zástupce ve svém odvolání v části podané v neprospěch obžalovaných požadoval uložit obž. [jméno] [příjmení] přísnější trest odnětí svobody v trvání 5 let, obž. JUDr. [jméno] [příjmení] v trvání 6 let, obž. Ing. [jméno] [příjmení] v trvání 10 let, obviněnému [titul]. [jméno] [příjmení] nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let a JUDr. [jméno] [příjmení] rovněž nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let. Proti dalším vedlejším trestům státní zástupce žádné námitky neuplatnil a tyto další tresty považoval za správné a zákonné. Odvolací soud na základě takto koncipovaného odvolání státního zástupce v původním odvolacím řízení v neprospěch obžalovaných zpřísnil obviněnému [příjmení] [jméno] [příjmení] vedlejší peněžitý trest z částky 5 000 000 Kč na částku 7 500 000 Kč (v důsledku zpřísnění výše denní sazby z 10 000 Kč na 15 000 Kč), obž. [jméno] [příjmení] rovněž peněžitý trest z původní částky 1 000 000 Kč na částku 1 050 000 Kč (v důsledku zvýšení počtu denních sazeb z 200 na 210 denních sazeb), pouze obž. JUDr. [jméno] [příjmení] skutečně zpřísnil trest odnětí svobody z 3 let na 3,5 roku, a navíc tomuto obžalovanému nově uložil i trest zákazu činnosti výkonu povolání advokáta, ačkoli uložení tohoto trestu obviněnému státní zástupce v podaném odvolání nepožadoval. NS poukázal na jejich usnesení ze dne 18. 12. 2018, sp. zn. 8 Tdo 1099/2018, a konstatovat, že změna skutkových zjištění, kterou učinil odvolací soud ve vztahu k výši hrozící škody, byla nejen překvapivá, ale porušila i zásadu zákazu změny v neprospěch obžalovaných, kterou nelze ospravedlnit v tomto případě ustanovením § 254 odst. 2 tr. ř. Je nutno přisvědčit dle NS dovolatelům, že odvolací soud v tomto směru nerespektoval ani oddělitelnost jednotlivých výroků ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2019, sp. zn. 6 Tdo 2687/2019, a ze dne 19. 6. 2018, sp. zn. 6 Tz 6/2018, když zpřísnil jiný trest, než který byl odvoláním státního zástupce napaden, případně uložil druh trestu, jehož uložení státní zástupce v podaném odvolání ani nepožadoval. Přitom takto provedené zpřísnění trestů, snad s výjimkou JUDr. [jméno] [příjmení], u něhož byl zpřísněn i trest odnětí svobody, nemohlo ospravedlnit změnu skutkových závěrů soudu prvního stupně ve vztahu k výši hrozící škody ve smyslu § 254 odst. 2 tr. ř. tím došlo k porušení práv těchto obžalovaných na spravedlivý proces a postup odvolacího soudu nebyl v souladu se zákonem. V tomto směru i s vědomím argumentace uplatněné odvolacím soudem NS poukázal např. na nálezy ÚS ze dne 29. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 3470/22 Tyto právní názory NS limitovaly v opakovaném odvolacím řízení odvolací soud, pokud jde o druh a délku trestů, ukládaných obžalovaným [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení].

19. Vzhledem ke shora uvedenému proto v opakovaném odvolacím řízení odvolací soud uložil obž. [jméno] [příjmení] za shora uvedený zločin popsany pod bodem I. a dále za sbíhající se trestné činy uvedené pod bodem IV. v rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 tímto rozsudkem nedotčené, trest podle nejprísněji trestného činu, jehož se dopustil tedy

podle trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku, a to za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let nepodmíněně, kdy tak byla zcela převzata původní výměra nepodmíněného trestu odnětí svobody, jak jej vyměřil soud nalézací. Pro výkon tohoto nepodmíněného trestu byl obž. [příjmení] zařazen dle ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Odvolací soud již nemohl navýšit peněžitý trest uložený tomuto obžalovanému, proto převzal i původní výměru peněžitého trestu ve výši 1.000.000 Kč vyměřeného jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 5.000 Kč, kdy peněžitý trest byl uložen v souladu s ust. § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť se obžalovaný pokoušel získat majetkový prospěch svou trestnou činností. Odvolací soud pro účely opakovaného veřejného zasedání aktualizoval ohledně obž. [jméno] [příjmení] jednak opis rejstříku trestů, ze kterého zjistil, že zde má jediný záznam, a to předchozí odsouzení Vrchního soudu v Praze v této trestní věci, kdy podstatné je to, že v této trestní věci ještě předtím, než došlo k zásadu dovolacího soudu byl obž. [jméno] [příjmení] podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl původně vyměřen Vrchním soudem v Praze v této trestní věci. Zároveň bylo ze zprávy Městského soudu v Praze zjištěno, že obž. [příjmení] uhradil, a to původní výměru peněžitého trestu vyměřeného mu v původním odvolacím řízení již dne 21.7.2022, je tak zřejmé, že obž. [jméno] [příjmení] se bude vracet to, co na peněžitém trestu přeplatil, tj. částka 50.000 Kč. V jeho případě tak zcela odpadl důvod aktualizovat majetkové šetření k jeho osobě. Odůvodněnost podmíněného propuštění v této trestní věci vyplývá mj. i z hodnocení chování obž. [jméno] [příjmení] ze dne 22.5.2024 z Vazební věznice Praha – Ruzyně, kdy je zřejmé, že do výkonu trestu nastoupil obžalovaný dobrovolně z občanského života, během výkonu trestu se choval řádně, byl 5x kázeňsky odměněn pochvalou, vždy za komplexní plnění programu zacházení, kázeňsky trestán nebyl. K trestné činnosti, pro kterou byl ve výkonu trestu, pak zaujal kritický náhled. Jeho hodnocení z výkonu trestu tak bylo naprosto kladné.

20. Pokud jde o obž. JUDr. [jméno] [příjmení], zde mohl odvolací soud i v opakovaném odvolacím řízení převzít navýšení nepodmíněného trestu odnětí svobody oproti výměře, kterou zvolil v případě tohoto obžalovaného nalézací soud, kdy nyní uložil obžalovanému v opakovaném odvolacím řízení odvolací soud za shora uvedený zločin pod bodem I. a dále za sbíhající se trestné činy uvedené pod body II. a V. z rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 tímto rozsudkem nedotčené a dále za přečin uvedený pod bodem VIII. v napadeném rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021, rovněž tímto rozsudkem nedotčené nepodmíněný trest odnětí svobody vyměřený podle nejprísněji trestného činu jehož se obžalovaný dopustil dle ust. § 209 odst. 5 tr. zákoníku, opětovně za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku, kdy mu byl vyměřen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3,5 let nepodmíněně, kdy tak došlo ke zvýšení nepodmíněného trestu odnětí svobody oproti tomu, jak jej vyměřil nalézací soud o půl roku. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Navýšení uloženého trestu odnětí svobody u tohoto obžalovaného není v rozporu s právním názorem NS vyjádřeném v odůvodnění jeho rozhodnutí pod bodem 172. V opakovaném odvolacím řízení mu již nebyl ukládán trest zákazu činnosti, neboť jej státní zástupce v podaném odvolání nepožadoval. V jeho případě byl převzat vedlejší peněžitý trest, jak jej vyměřil nalézací soud, kdy peněžitý trest byl obž. JUDr. [jméno] [příjmení] vyměřen rovněž dle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve výměře 200.000 Kč vyměřený jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000 Kč. Odvolací soud i v případě obž. JUDr. [jméno] [příjmení] uvádí, že s výjimkou nepodmíněného trestu odnětí svobody nemohl zasáhnout i do tohoto vedlejšího trestu stejně jako v případě obž. [jméno] [příjmení], neboť státní zástupce u těchto obžalovaných nepodal odvolání do výměry vedlejších trestů. Odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení rovněž aktualizoval opis trestního rejstříku ve vztahu k obž. JUDr. [jméno] [příjmení], kdy zjistil, že zde měl pouze jediný záznam, a to odsouzení v této trestní věci, kdy však v opisu rejstříku trestů byl chybně co do rozsahu zaznamenán původně uložený trest zákazu činnosti Vrchním soudem v Praze, který mu byl nezákonně rozšířen na zákaz činnosti v soukromém podnikání včetně živnosti a funkcí a členství v orgánech společností a družstev, který

odvolací soud v původním odvolacím řízení ani neuložil. Ze zprávy Městského soudu v Praze bylo zjištěno, že pokud jde o uložený peněžitý trest ve výši 200.000 Kč který mu byl uložen soudem nalézacím a v původním odvolacím řízení soudem odvolacím, tak z uvedeného peněžitého trestu, který jak sám obžalovaný uvedl v rámci opakovaného veřejného zasedání splácí, po splátkách ještě dluží částku 106.500 Kč. Je tak zřejmé, že obž. JUDr. [příjmení] do rozhodnutí NS plnil splátkový kalendář splácení peněžitého trestu o který požádal a rovněž i v jeho případě nebylo nutné aktualizovat jeho majetkové poměry, kdy majetkovými poměry se již zabýval odvolací soud v původním odvolacím řízení. I na tohoto obžalovaného si vyžádal odvolací soud pro opakované trestní řízení hodnocení z výkonu trestu odnětí svobody, z něhož vyplývá, že ve výkonu trestu původně mu uloženého v této trestní věci byl kladně hodnocen, byl celkem 5x kázeňsky odměněn, a to 4x pochvalou a 1x opuštěním věznice v souvislosti s návštěvou, a to na 3 hodiny, kdy kázeňsky trestán nebyl, dosáhl zařazení do 1. prostupné výchovné skupiny zacházení, kdy své povinnosti během výkonu trestu plnil bez závad. Z vyjádření obž. JUDr. [příjmení] pak vyplývá, že i on dosáhl požadované délky trestu a podal návrh na podmíněné propuštění z předchozího výkonu trestu, který byl ovšem zrušen zásahem dovolacího soudu. Vzhledem k jeho hodnocení ve výkonu trestu je však zřejmé, že podmínky pro podmíněné propuštění, stejně jako byly splněny v případě obž. [příjmení], a rovněž svým chováním ve výkonu trestu obž. JUDr. [příjmení] [příjmení] splňuje.

21. Konečně pokud jde o obž. Ing. [jméno] [příjmení], byl mu ukládán trest za shora uvedený zločin popsany pod bodem I. výroku tohoto rozsudku a dále za sbíhající se trestné činy uvedené pod bodem II., III., IV. a V. z rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 tímto rozsudkem nedotčené a dále za sbíhající se trestné činy uvedené pod body VII., VIII. a IX. v napadeném rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021 rovněž tímto rozsudkem nedotčené, kdy byl obžalovanému konkrétně vyměřen trest podle nejprísnejší trestného činu jehož se dopustil, tedy dle trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku, kdy jde i v jeho případě rovněž o trest úhrnný v souladu s ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kdy tomuto obžalovanému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7 let, kdy po splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. I v jeho případě nemohl odvolací soud již navýšit výměru původního peněžitého trestu, jak jej vyměřil soud nalézací, proto byl převzat beze změn, kdy mu v souladu s ust. § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl vyměřen peněžitý trest ve výměře 5.000.000 Kč vyměřený jako 500 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 10.000 Kč. Rovněž byl převzat z původního rozsudku Městského soudu v Praze i vedlejší trest propadnutí věci, neboť pro uložení tohoto trestu byly splněny podmínky stanovené v § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Rovněž v případě obž. Ing. [jméno] [příjmení] aktualizoval odvolací soud jeho opis rejstříku trestů, kdy obžalovaný zde měl jeden záznam, který se týká této trestní věci, již z opisu rejstříku trestů vyplývá, že peněžitý trest, který mu uložil Vrchní soud v Praze v původním odvolacím řízení v této trestní věci, a to v celkové výši 7.500.000 Kč byl uhrazen již dne 26.5.2023, nyní v souladu se závazným právním názorem NS je mu vyměřen v opakovaném odvolacím řízení peněžitý trest ve výši toliko 5.000.000 Kč, tj. obžalovanému se bude vracet částka 2.500.000 Kč z přeplaceného peněžitého trestu, stejně jako v případě obž. [jméno] [příjmení] se mu bude vracet částka 50.000 Kč z přeplaceného peněžitého trestu, tudíž jak v případě obž. Ing. [jméno] [příjmení], tak v případě obž. [jméno] [příjmení] bylo bezpředmětné aktualizovat jejich současné majetkové poměry, neboť se jim částečně budou uhrazené peněžité tresty vracet. Odvolací soud i v případě obž. Ing. [jméno] [příjmení] si vyžádal jeho hodnocení chování z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával v rámci této trestní věci až do doby, než byl propuštěn zásahem dovolacího soudu, kdy i on nastoupil do výkonu trestu z občanského života, byl zařazen do věznice s ostrahou, ve výkonu trestu byl pracovně zařazen ve střeženém pracovišti uvnitř věznice a během výkonu trestu byl 3x kázeňsky odměněn pochvalou a kázeňsky trestán nebyl. Do doby propuštění na zásah dovolacího soudu vykonával trest ve 2. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, kdy program minimálního zacházení plnil komplexně.

22. Odvolací soud byl limitován v ukládaných trestech právním názorem odvolacího soudu, kdy mohl zvýšit oproti rozsudku nalézacího soudu pouze nepodmíněný trest odnětí svobody v případě obž. JUDr. [jméno] [příjmení], neboť NS zrušil původní rozsudek odvolacího soudu částečně výlučně z podnětu dovolání shora uvedených obžalovaných, a proto v opakovaném odvolacím řízení nemohlo dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaných, kdy lze odkázat na ust. § 265s odst. 2 tr.ř. Odvolací soud i v opakovaném odvolacím řízení, limitován pokyny NS, se snažil odlišit ve výměře nepodmíněných trestů odnětí svobody, a to v intencích, které umožňovalo rozhodnutí NS, stupně škodlivosti jednání jednotlivých obžalovaných, jejich konkrétní úlohu v rámci organizované trestné činnosti na páchané trestné činnosti, počet trestných činů, jichž se dopustili, ale i hodnocení obžalovaných z výkonu trestu, kteří obžalovaní vykonávali do svého propuštění na základě příkazu dovolacího soudu. Pokud jde o další odůvodnění trestů, které zvolil v opakovaném odvolacím řízení odvolací soud, poukazuje na část svého odůvodnění v tomto své rozsudku pod bodem 18. V rámci opakovaného veřejného zasedání všichni obžalovaní poukázali na délku doby, které uplynula od spáchání trestného činu a délku trestního řízení, kdy se v podstatě domáhali i vzhledem k této délce, aby byly pozměněny tresty jim uložené v jejich prospěch. K tomu odvolací soud v rámci opakovaného odvolacího řízení uvádí následující. V případě obž. [příjmení] a obž. JUDr. [příjmení] již byli tito obžalovaní zvýhodněni tou skutečností, že jim trestní sazby byly upraveny v souladu s ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku, neboť byli ohroženi trestem odnětí svobody od 5 do 10 let. Obžalovaným [příjmení] a JUDr. [příjmení] tak byly ukládány nepodmíněné tresty hluboko pod dolní hranici zákonné trestní sazby. V případě obž. JUDr. [příjmení] došlo k navýšení trestu odnětí svobody o půl roku, což v intencích rozhodnutí NS bylo možné vzhledem k odvolání státního zástupce, zatímco v případě obž. [příjmení] byl ponechán původní trest vyměřený nalézacím soudem. Odvolací soud upozorňuje, že však v rámci původního odvolacího trestního řízení shledal odvolání státního zástupce, a to podané v neprospěch nejenom obž. [příjmení] a JUDr. [příjmení], ale rovněž obž. Ing. Veselého plně důvodnými, kdy však s výjimkou obž. JUDr. [příjmení] neakceptoval návrhy státního zástupce na razantní navýšení nepodmíněných trestů odnětí svobody ale i kompenzoval to tresty vedlejšími, kdy však s tímto svým právním názorem neuspěl odvolací soud u NS. Proto byly zopakovány původní tresty včetně trestů vedlejších vyměřených nalézacím soudem s výjimkou obž. JUDr. [příjmení], kde mohl odvolací soud i v opakovaném odvolacím řízení navýšit výměru ukládaného trestu o půl roku na výměru 3 a půl let. Odvolací soud si sice je vědom délky trestního řízení, ale nelze pominout vysoký stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaných, v případě obž. JUDr. [příjmení] i zpronevěření se své roli advokáta, tudíž osoby práva znalé, která svoje znalosti poskytla ve prospěch páchaní závažné trestné činnosti. V případě obž. Ing. [jméno] [příjmení] nebylo možno opominout vysoký počet skutků a tím zločinů a přečinů, za které je mu ukládán nyní v opakovaném odvolacím řízení úhrnný trest, jeho konkrétní roli v rámci organizované skupiny, kdy jej lze označit za hlavního organizátora, který řídil jednání i dalších spoluobžalovaných. Vzhledem k těmto skutečnostem proto neshledal odvolací soud v opakovaném odvolacím řízení snížení nepodmíněných trestů odnětí svobody v případě obž. [příjmení] i obž. Ing. Veselého, naopak zde přetrvál důvod pro navýšení trestu odnětí svobody v případě obž. JUDr. [příjmení], kdy poukazuje na skutečnost, že v původním trestním řízení toto bylo vedeno celkem proti 18 obžalovaným, kdy nyní byli dva obžalovaní zproštěni a tyto tresty ukládané nyní v opakovaném trestním řízení musí být i v určitém poměru vůči trestům, které byly uloženy dalším spoluobžalovaným za trestnou činnost, o které rozhodoval nalézací soud pod sp. zn. 10 T 15/2018, posléze soud odvolací pod sp.zn. 4 To 52/2021 v roce 2021, kdy odstupňování těchto trestů musí odpovídat konkrétnímu stupni škodlivosti jednání jednotlivých obžalovaných a jejich konkrétnímu podílu na společně páchané trestné činnosti. I z těchto důvodů nebylo možno vyhovět návrhu v opakovaném odvolacím řízení na další snížení nepodmíněných trestů odnětí svobody.

23. V návaznosti na rozhodnutí NS v dovolacím řízení a jeho vysloveném právním názoru, v opakovaném odvolacím řízení bylo shledáno důvodným odvolání obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], s tím se ztotožnila v opakovaném odvolacím řízení i intervenující státní

zástupkyně, kdy byl vázán odvolací soud závazným právním názorem NS, který pokud jde o jednání pod bodem I. týkající se obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], vyhodnotil provedené důkazy před soudem nalézacím i před soudem odvolacím jako nedostatečné ve směru odsouzení obou obžalovaných z podílu na páchané trestné činnosti pod bodem I. a z tohoto důvodu v opakovaném odvolacím řízení vynesl odvolací soud zprošťující výrok uvedených pod bodem II. týkající se obou shora uvedených obžalovaných, a to ve vztahu k jednání pod bodem I., neboť se nepodařilo prokázat zejména subjektivní stránka o vědomosti obou obžalovaných na připravovaném podvodném jednání směřující ve smyslu podvržené závěti zemř. Ing. [příjmení]. Jednání, které bylo oběma těmito obžalovaným prokázáno pak dle právního názoru NS neodůvodňuje toto jednání posoudit jako participaci na pokusu zločinu jako v případě obžalovaných [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení].

24. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem, proto bylo shledáno odvolání státního zástupce podané v neprospěch obž. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] jako nedůvodné, a proto muselo být zamítnuto, neboť odvolací soud, a to i v opakovaném odvolacím řízení, vyhověl odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obž. JUDr. [jméno] [příjmení]. Pokud jde o další vznesené námitky ze strany obžalovaných, kteří byli jinak shledáni vinnými pod bodem I., odkazuje odvolací soud na závěrečné shrnutí obsažené v odůvodnění usnesení NS sp. zn. 5 Tdo 702/2022 ze dne 13.12.2022, konkrétně pod bodem 175, kdy NS v rámci přezkumu odvolacího řízení uvedl, že další skutkové i právní námitky obž. Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] ve vztahu nejen k jednání pod bodem I., ale i ve vztahu k dalším skutkům, pro které byli uznáni vinnými, nebyly shledány důvodnými. [příjmení] závěr o nedůvodnosti námitky pak byly konstatovány ohledně dovolacích námitky zbylých obžalovaných v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 T 15/2018, kterými se v opakovaném odvolacím řízení odvolací soud vůbec nezabýval. Proto v ostatních částech zůstal napadený rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 T 15/2018 ze dne 4.2.2021, a to ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 4 To 52/2021 ze dne 4.11.2021 tímto rozsudkem odvolacího soudu nedotčen, jak je vyjádřeno pod bodem IV. výroku.

Přezkum výroku o náhradě škody

25. Pokud jde o výrok o náhradě škody týkající se pošk. [jméno] [příjmení] ve vztahu k odsuzujícímu výroku pod bodem I. týkající se obž. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], byla pošk. [jméno] [příjmení] se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 tr.ř., kdy tento výrok byl učiněný správně již v napadeném rozsudek Městského soudu v Praze, kde opět nemohlo dojít ke změně v neprospěch obžalovaných, kdy připomíná odvolací soud, že jednání pod bodem I. zůstalo pouze ve stádiu pokusu, škoda této poškozené tak způsobena nebyla, a proto byla odkázána i v opakovaném odvolacím řízení se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních v souladu s odsuzujícím výrokiem ve smyslu § 229 odst. 1 tr.ř. Ve vztahu k obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení], kteří byli zproštěni obžaloby, pokud jde o jednání pod bodem I. týkající se podvržené závěti po zemř. Ing. [příjmení], musela být poškozená odkázána se svým nárokem na náhradu škody vůči těmto dvěma obžalovaným v souladu s ust. § 229 odst. 3 tr.ř. rovněž na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jde tak o obligatorní výrok, který je nutno učinit u zprošťujících výroků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Je proti němu možné podat dovolání, Nejvyšší státní zástupce může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání

směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Nutný obsah dovolání je vymezen v ust. § 265f tr. řádu.

Praha 30. května 2024

JUDr. Luboš Vlasák
předseda senátu